

EXERCITATIO
GRAMMATICÆ
IN
PRIMAM CON-
CIONEM D. JO-
ANNIS CHRYSO-
STOMI, DE
ORATIONE;

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΠΡΟ-
σευχῆς λόγος α΄.

Αμφότερων ἕκαστα προσήκει τῆς Ἐ θεοῦ θε-
ράποντας μακαρίζειν καὶ θαυμάζειν, ὅτι
τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἐν ταῖς ἀγίαις
εἶχον εὐχαῖς, καὶ ὅτι γραφῇ φυλάξαντες τῆς
ὑμνῶν καὶ τῆς λατρείας, ἀς τῷ θεῷ σὺν χαρᾷ
καὶ φόβῳ προσέφερον, καὶ εἰς ἡμᾶς διέδωκαν
τὸν ἑαυτῶν θησαυρὸν, ἵνα πρὸς τὸν οἰκειὸν ζῆ-
λον πᾶν τὸ ἐπιγινόμενον ἐπισπάσασθαι δυνη-
θῶσιν.

D. JOANNIS CHRYSOSTOMI
de sacris precibus.

ORATIO PRIMA.

INTERPRETATIO
ad Verbum.

Utrorumque gratiâ convenit Dei famulos bea-
tificare & admirari, quòd spem salutis in sanctis ha-
buerunt precibus, & quòd scripto custodientes
hymnos & cultus quos Deo cum gaudio & ti-
mere

more adferebant, & ad nos transmiserunt suum thesaurum, ut ad proprium zelum omnem posteritatem trahere possent.

Ἀμφοτέρων, Gen. plur. masc. est ἀμφοτέρως fam. ἀμφοτέρω, neut. ἀμφοτέρων. ut ὁ λόγος ἡ μῆσα. τοῦ ζύλου, uterque, utraque, utrumque hinc verbum ἀμφοτέρωζω, in utramque partem inclino, ὁ καὶ ἡ ἀμφοτέρωδιξις, ambidexter.

ἕνεκα, adverb. propter, gratiâ, causâ, regit genitivum poëtice εἵνεκα, ἕνεκα, ὠνεκα.

προσῆκει, convenit, par est, decet, verbum impersonale. Porro ut à Latinis personalibus, convenio, competo, confeto, conduco, & similibus, impersonalia. convenit, competit, confert, conducit, sic à Græco personali, προσήκω, attineo, pertineo, formatur impersonale. προσῆκει, convenit: quod D. Chrysostomus in hac oratione saepe repetit. Componitur προσήκω à preposit. πρὸς & ἕκω, venio, secunda conjugationis Baryton, futur. ἕξω. hanc notionem usurpatur etiam ἴκω, futurum ἴξω, à quo sumit sua tempora ἰκνοῦμαι, participium verbi προσῆκει est προσῆκον, decorum, id quod decet, officium. καὶ τὸ προσῆκον, ut decet, ut par est, πρὸς τὸ προσῆκον, præterdecorum. τὸ προσῆκον ἡμῖν ποιῆν, facere quod nostri est offi-

τοὺς, artic. prepositivus mascul. accus pluralis

τῷ, itidem articulus. mascul genit singul.

θεῶν, genit. ὁ Θεός Deus, ut ὁ λόγος, θεῶν
Dea, ut ἡ μήσα.

θεράποντας, accus plur quinta simpl. ὁ θεράπων
πῶν, famulus, minister, interdum cultor, ut θεράπων
ράπων μισῶν, cultor Mularum, genit. ὁ θεράπων
ποντος hinc fœmin. θεράπεινα, famula, & θεράπειναις,
παινίς, ἢ θεραπεινίδος

μακαρίζειν infinit à μακαρίζω, quarta conjunctiva
baryton. b. atum prædico, beatifico, futur μακαρίσω, dat
ρίσω, Atticè μακαριῶ Aorist. I. ἔμακαρισα, pass. I. ἐμακαρίσθη, dat
terit. aēt. μεμακάρικα, pass. I. μεμακάρισμα, hinc
hinc μακαρισμός. beatitudo ὀκτώ μακαρισμοῦ, sa
octo beatitudines, ὁ πῦρ ἡ μάκαρ seu μάκαρς, beati
ἔ μάκαρς seu μάκαρτος, ἡ μακαριότης, beati
tudo, τῷ μακαριότητος.

καί, & conjunct. copul. nusquam non obvia.

θαυμάζειν, infinit. presens quarta baryton. præc
θαυμάζω, minor, admiror futur. θαυμάσω, Aorist. ευκ
I. ἐθαύμασα, præter. aēt. τεθαύμακα, mutato
presentis in tenuem τ. τὸ θαύμα, ἔ θαύματος, I. θαυμά
rum, admiratio, ἡ θαυμασιότης, admirabilitas
θαυμασός, admirabilis Regit autem θαυμάζειν, I. θαυμά
genitivum. Sed hic & aliàs sæpè accusativum.

ὅτι quod conjunctio.

τῆν, art. fœm. præposit.

ἐλπίδα, accusat. sing. à Recto. ἢ ἐλπίς, τῆς ἐλπίδος, Spes. quinta simpl accus. exit in α τὴν ἐλπίδα. ἢ ἐλπίζω, spero. ἀπελπίζω, despero, ὁ ἢ εὐελπίς εὐελπίδος, qui bene sperat, bona sperans:

σωτηρίας, genit. sing. secund. simpl. desinit in ας, quia rectus ἢ σωτηρία, salus, in α purum exit, ὁ σωτῆρ, saluator. ὁ σωτήρ, vocat. ὦ σωτῆρ, verbum est, ἔσωζω, seruo, salvo. de quo infra, σῶστρον, pretium conservationis & saluationis, sicut, λύτρον, pretium liberationis.

ἐν, in prapof. regit Dativum.

ἀγίας, dat. plur. secund. simpl. ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, ἅγιον. sanctus, fœmin. desinit in α, quia masc. exit ἅγιος, purum, ἁγιαζω, sanctifico, quarta baryton. ἁγιότης, sanctitas, τῆς ἁγιότητος.

εἶχον, Aor. 2. imperf. à verbo ἔχω, habeo, augetur per ει, ut & alia nonnulla verba.

εὐχαῖς, Dat. plural. ut τιμαῖς, Rectus, ἢ εὐχή, oratio, precatio, votum. εὐχομαι, οεο, ορο, ευκτός, ευκταῖος, optabilis, ευκτηρίον, sacratium, oratorium, locus ad deprecandum destinatus.

γραφή, Dat. sing. ut τι - ἢ, à γραφή, scriptura, ἁγία γραφή, sacra scriptura, γραφω, scribo. futur. γραψω, scribam, prima baryton. prater. act. & med γέγραφα, indè ablato augmento & α in η mutato sic γραφή, nam & à præt. med. formantur verbalia.

Φυλάξαντες, Aor 1. part. à Φυλάττω, seruo, custodio, quart. βαρῆιον fut. Φυλάξω, Aor. 1. Φύλαξα, prat. αἰν. πεΦύλαχα pass. πεΦύλαγμα. Hinc Φύλαγμα, id quod custoditor, ὁ Φύλαξ, τῶ Φύλακος, custos, ἡ Φυλακή, carcer, custodia, communiter dicitur. Φυλάσσω, sed Atticè σ, in τ, mutant.

ὕμνος, ut τοῦς λόγους, tertio simplicium, ὁ ὕμνος, hymnus, laus, celebratio, quae hymni sit natura & definitio explicat Pontanus noster lib. 2 Institut. poët. c. 3. ὕμνω laudo, celebres, fut. ὕμνήσω, ut Φιλέω, Φιλήσω,

λατρείας, Accusat. plur secund simpl. ἡ λατρεία, quod hic cultum Divinum, solique Deo debitum significat, quae notio frequens est apud Theologos, quatinus generali significato idem sit quod servitus, verbum λατρεύω, servio, sexta baryton. futur λατρεύσω, ὁ λάτρης, famulus, servus, cultor, prima simpl. ἡ λάτρεϊς, λατρεῖος, famula, cultrix, secund. contradictorium.

σὺν, praeposit regit Dativum. Atticè, ζὺν.

χαρὰ, Dativ. secund. simplic. ἡ χαρὰ, gaudium. χαίρω, gaudeo de quo iurest. Themat praeter. med. κέγαρα, hinc χαρὰ. Nem à praeter. medio fiunt e-tiam verbalia in α.

Φέβω, Dativ. singul. tertio simpl. ὁ Φέβος, timor, metus, Φέβομαι, timeo metuo fut. med. Φέβησομαι. Φέβερος, terribilis, metuendus.

προσφέρειν, imperf. à προσφέρω, adfero composit.

posit. à πρὸς, & φέρω, fero, ἢ προσφορά, oblatio, ὁ δὲ ἢ πρόσφορος, commodus, aptus, utilis, πρόσφορως, commodè, utiliter.

εἰς in prapof. regit accusativum, hęc significat. εἰς ἡμᾶς, ad nos dicitur etiam εἰς, ibidem.

ἡμᾶς, accus plural. à nominativo ἐγώ,

δίδωκαν, Aorist. 1. act. à διαδίδωμι, distribuo, transmitto, trado, οἱ ἅγιοι πατέρες δέδωκαν εἰς ἡμᾶς τὸ τοῦ δόγμα. Sancti Patres tradiderunt nobis, vel transmiserunt nobis hoc dogma. Est autem tertia conjugationis verborum in μι, & componitur ex prapof. δια, cuius sunt varia significationes tam intra quàm extra compositionem, & à verbo δίδωμι, futur. δάσω διαδώσω, Aoristus 1. έδωκα, διέδωκα per κ hinc διαδοσις, traditio, quæ per manus fit.

ἐαυτῶν, Genit. plural. nomen composit. caret nominativo singul. in genit. ἐαυτῶν, αὐτῶν in plur. ἐαυτῶν, & ἑαυτῶν, estque omnium personarum,

θησαυρὸν, ut τὸν λόγον. ὁ θησαυρὸς, thesaurus. θησαυρίζω, thesaurizo, thesauros colligo.

ἵνα, ut conjunct.

πρὸς, ad, prapof. Quos casus regat, & quâ significatione vide Synt.

οἰκεῖον, ut τὸν λόγον, Rectus, ὁ οἰκεῖος, domesticus familiaris. adjectivum ab οἶκος, domus, hęc significat proprium, suum, ut posteros ad laum, seu

proprium zelum seu ardorem incitarent.

Ζῆλον, ut τὸν λόγον, ἔζηλος, zelus, æmulatio, ζήλωσι, ut δηλώσι, 191. m. l. i æmulor, suspicio, foveur. Ζηλώσω Aor. 1. ἐζήλωσα. Accipitur in bonam & in malam partem, ut & zelus, quæ vox aliquando invidiam significat. ὁ ζηλωτός, æmulandus, suspiciendus, invidendus, formatur Ζηλωτός, à tertia persona præterit. pass. ἐζήλωμαι, ἐζήλωσαι, πᾶν, ὀπιπε, generis neutri, πᾶς, παντός, πᾶσα, πᾶν, composita, ἅπας, σύμπας, omnis, universus.

ἐπιγιγόμενον, particip. present. temp ab ἐπιγίγνομαι, seu ἐπιγίνομαι, quasi dicas, postnascor, seu supernascor, postea existo, unde οἱ ἐπιγιγόμενοι, post nati seu posteri. Et τὸ ἐπιγιγόμενον, quod postea nascitur, uno verbo, posteri, seu posteritas, usurpant enim Græci concreta neutra pro abstracti. τὸ νέον, pro ἡ νεότης, juvenus. τὸ εὐσεβές, pro εὐσεβεία, pietas. & id genus alia, de quibus in Syntaxi Comprobat verbum illud ex præpos. ἐπὶ & γίγνομαι seu γίνομαι.

ἐπισπάσθαι, Aoristus 1. infn. verb. med. ut εὐψάσθαι, ab ἐπισπάω, attraho, torqueo, circumvolvo Comprobat ab ἐπὶ & σπάω. à futur. σπάσω. Aorist 1. ἔσπασα, ἔσπασα, ἔσπασμαι. hinc σπασμός. Aoristus 2. ἔσπον, habet enim hunc Aorist.

δυνήθῃσι, tertia persona Aorist. 1 pass. Conjunct. modi, à deponenti verbo, δύναμαι, possum, valeo, secunda conjugationis verborum in μι, fit autem tempus illud

illud quasi à δυνάω. δυνήσω, δεδύνηκα, δεδύνημαι.
 Aoristus 1. valde usitatus. ἐδυνήθην, (seu ἠδυνήθην,
 potui, valui, Aorist. 1. Conjunct. εἰαν δυνήθῶ, ut τυφ-
 θῶ, si valuero. plural. εἰαν δυνήθῶσι, 177. b. Sunt
 autem apud Græcos ut & apud Latinos multa verba ter-
 minatione quidem passiva, at significatione activa & ex
 his unum etiam est δύναμαι, cujus verba; ἡ δύνα-
 μίς, τῆς δυνάμεως, potentia, virtus, ὁ δυναστῆς,
 Dynasta, Princeps.

Διαβαίειν γὰρ προσήκει τὸν τῶν διδασκάλων
 ἐπὶ τοὺς ἐμιλοῦντας τρόπον. καὶ τοὺς τῶν προφητῶν
 μαθητὰς, μιμητὰς προσήκει φαίνεσθαι τῆς
 ἐκείνων δικαιοσύνης, ἵνα πάντα τὸ χρόνον ταῖς προ-
 συχαῖς καὶ τῇ θεῷ λατρείᾳ, καὶ μελέτῃ ζυζῶμεν,
 ἕτοιζον ἕτοιζον ὑγίειαν καὶ πλοῦτον, τὰτοῦτο πῶς
 ἀγαθῶν εἶναι νομίζοντες τὸ προσεύχεσθαι τῷ
 θεῷ μετὰ καθαρᾶς καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς.

Transire enim convenit Præceptorum ad disci-
 pulos mores, & prophetarum discipulos, imitato-
 res convenit apparere illorum justitiæ, ut omni
 tempore orationibus & Dei servitio, & medita-
 tioni convivamus? hoc vitam, hoc sanitatem,
 hoc divitias, hoc terminum bonorum esse arbi-
 trantes orare Deum cum pura & incorrupta anima.

διαβαίνειν. Infinit. pres. à διαβαίνω transeo per-
 transeo, compositum ex δια & βαίνω, vado. futur.
 βήσω, à βάω, διαβήσω, præter. activ. ἐβήκα,
 διαβέβηκα, transi. pertransi, de quo in Grammaticis.

γὰρ, enim conjunctio.

τὰν

τὸν τ̄ διδασκάλων τρόπον. Inter articulum & dictionem, cum qua articulus construitur, eleganter intermisciunt Græci dictionem aliam cum suo articulo ut in allato exemplo vides: & in hoc: τὰ τῶν Φίλων κοινὰ, amicorum omnia communia, pro τὰ κοινὰ τῶν Φίλων. τὰς τῶν Φίλων παίδας, amicorum liberos, pro τὰς παίδας τῶν Φίλων. similia passim in omnibus auctoribus occurrunt, & in hac ipsa Chrysostomi oratione.

διδασκάλων, Genit. plural. ὁ διδάσκαλος, doctor, à διδάσκω, doceo, ἡ διασκαλία, doctina, τὸ δίδακτρον, merces, quæ doctori penditur.

ἐπί, Præposit. variis habet significata, & varios casus regit.

ὁμιλοῦντας, Accus. plur. particip. presentis temporis ab ὁμιλέω, versor, conversor, consuetudinem habeo futur. ὁμιλήσω, præter. act. ὁμίληκα. Hinc ὁμιλία, conversatio, consuetudo, congressus, colloquium, quod nomen transtulit etiam usus ad conciones, & orationes in conventibus recitari solitas, unde homilia sanctorum Patrum. ὁμιλεῖν τῷ διδασκάλῳ, versari & agere cum præceptore. Nam verba conversandi dativum regunt. ὁ ὁμιλητής, discipulus, familiaris.

τρόπον ὁ τρόπος, tertie simpl. significat morem seu mores, à τρέπω verito, mutō, prima conjugat. β. yson. præter med τέτροπα. nam dissyllaba, quæ in futuro habent e, mutant illud in præterito medio in o ut habes h.nc verbale τροπή conversio, & ὁ τρόπος.

τρόπος, mos, & latinè tropus, apud Grammaticos & Rhetores.

προφήτων, Genit. plur. prime simpl. ὁ προφήτης, Propheta, Vocat. ὦ προφήτα. fit à προφήμι, prædico, prophetizo, compos. ex προ & Φημι, de quo ἡ προφήτις, ἡ προφήτιδος, foemina fat dica, prophetissa, formantur enim à masculinis substantivis etiam foemina substantiva.

μαθητὰς, Accusat plur. prime simpl. ὁ μαθητῆς discipulus, à μαθησάμενος, disco ut Latinè, discipulus. à disco, de μαθησάμενος.

μιμητὰς, Accus. plur. prime simpl. ὁ μιμητῆς, imitator à verbo μιμέομαι, imitor, prime conjugat circumflex. quod accusativum regit. Hinc latinè mimus, pantomimus, histrio, gesticulator, omniumque ridiculus imitator, ἡ μίμησις ἡ μίμησις, imitatio, ἡ μίμω, ἡ μίμω, ἡ μίμω, quarta declinationis contract simia; appellatur hoc nomine, quod actiones homini imitetur.

φαίνομαι, Infinit. pres. pass. vocis vel media, à φαίνομαι, videor, appareo, act. est φαίνω, cuius varia sunt significata: futur. φανῶ, præter. act. ἔφαυκα, pass. ἔφαυμαι,

ἐκείνων, Gen. plur. ut τῶν λόγων, ἐκεῖνος, ἐκείνη ὁ ἐκεῖνο, ille, pronomen demonstrativum.

δικαιοσύνης, ut, τῆς τιμῆς, ἡ δικαιοσύνη justitia. ὁ δίκαιος, ἡ δικαία, τὸ δίκαιον, justus, compar, ὁ δικαιοτέρος,

καιότερος, ἢ δικαιότερα, τὸ δικαιότερον, per ο, non per ω.

χρόνον, ὁ χρόνος, tempus, *tertia simpl.* ὁ χρονικός, temporalis, ad tempus pertinens. τὰ χρονικά libri, ubi annotatur. quo tempore quidque gestum sit.

προσευχαῖς, ut τιμαῖς, Dat. plur. ἢ προσευχή, idem quod εὐχή, oratio, precatio.

μελέτη, ut τιμῆ, ἢ μελέτη. meditatio, cura, exercitatio, studium. *Trisum est illud unius ex septem Sapientibus, μελέτη τὸ πᾶν, exercitatio ἐῶ ὅμνια. μελετῶ, meditor, ut τιμάω. futur. μελετήσω.*

συζῶμεν, present. temp conjunct. modi à verbo συζῶω, ex σύν & ζῶω, vivo, ad verbum: convivo, simul vivo, futur. ζήσω, συζήσω. *Aorist. 1 ζήσα, συζήσα.* Quomodo mutetur prepositio σύν in compositione, invenies. 134. c. Constructur autem verbum συζῶμεν hinc cum dativo vi prepositionis Porro Græci in compositione suas prepositiones variè mutant, ita & Latini suas. hinc colligo, colludo, corrado; pro conligo, &c. comedo, combedo, compono pro cœmido, &c. trajicio, trano, trado, pro transjicio, pelluceo, pro perluceo, immitto, iligo, pro inmitto, &c. offundo, pro obfundo, occurro, affero. & sic in cæteris.

τῆτο pronomen demonstrativum, ἔτες αὐτη, τῆτο, hic, hæc hoc.

ζωήν, ἢ ζωή, vita, *secunda simpl.*
 ὑγίαν, ut τὴν μάσαν, ἢ ὑγίαν, sanitas, dicitur etiam ὑγεία, ὁ χῆ ὑγιῆς, χῆ το ὑγιῆς, sanus. *acc.*

εις. τὸν ὑγιᾶ. ὑγιαίνω, sanus sum, quinta conjug:
baryton.

πλουῦτον, κτὲ λόγον, ἐπλάστως, divitiarum, πλε-
τέω, dives sum futur. πλετήσω, ut. Φιλέω. Φιλή-
σα. ὁ πλάστιος, dives, πλεστίας, opulenter, abun-
dè. ὁ πλάστος, Plutus, Deus divitiarum, item di-
vitiarum.

πέρας. finis, terminus, gen. neut. ut τὸ κρείας,
quinta declin. contract. ἔ. πέρατος, πέραος, πέρας.

ἀγαθῶν, ut τὸ ζυλῶν τὸ ἀγαθὸν bonum ὁ ἀγα-
θὸς bonus, compar. ἀρείων, βελτίων.

εἶναι, infinitivus praesens ab εἶμι sum.

νομίζοντες, particip. praesent. tem. ἀ. νομίζω,
puto, arbitror, quarta conjug. baryt. futur. νομίσω,
Atticè νομιῶ. prat. νεόμικα, pass. νεόμισμα.
Hinc νόμισμα. nomisma, quod Principis aut Magi-
stratus arbitrio ita cussum fit, ἔ. signatum.

τὸ προσεύχεσθαι, infinit. cum artic. supplet vicem
nominis, Nam τὸ προσεύχεσθαι, idem est αἰ-
ῆ προσευχή, oratio Componitur ἀ πρὸς ἔ. εὐχο-
μαι, oro, precor, futur. med. εὐξομαι. imperfect. εὐ-
χόμεν. Atticè ἠυχόμεν, mutant enim Attici eu in nu
Regit autem προσεύχομαι, ut ἔ. simplex εὐ-
χομαι dativum εὐχε τῷ Θεῷ ὑπὲρ ἐμῆ, prece-
re Deum pro me.

μετὰ. Praepos. variam habet significationem ἔ. con-
structionem.

καθαράς, Genit. singul. secunda simpl. ὁ καθαρόν
purus, ἡ καθαρά, non καθαρή, τὸ καθαρόν.

ἀδιαφθ

ἀδιαφθόρου, καὶ ἡ λέξις, ὁ καὶ ἀδιαφθόρος καὶ τὸ ἀδιαφθόρον, incorruptus sub una terminatione comprehendit duo genera, quippe compositum imò decompositum. ex privativa particula α. & δια, & φθόρος, corruptio verbum est φθείρω, quinta conjug. βασιλ. διαφθείρω, corruptio futur. φθερῶ, Aor. I. ἐφθείρα, prat. aor. ἐφθάραι, prat. med. ἐφθάρη. Hinc φθώρα, & φθόρος, & ὁ καὶ ἡ ἀδιαφθόρος.

Ψυχῆς. ἡ ψυχὴ, anima, secunda simpl. ὁ ψυχικός, animalis.

ὡσπερ γὰρ τῷ σώματι φῶς, ἡλίου, ἔγωγε ψυχῆ προσευχῆ. εἰ ἔν τυχλῶ ζήμια. τὸ μὴ ὁρᾶν τὸν ἡλίον, πάση ζήμια χριστιανῶ, τὸ μὴ προζεύχεσθαι συνεχῶς, καὶ δια τῆς εὐχῆς τὸ ἔχρισθαι φῶς εἰς ψυχὴν εἰσάγειν, καὶ τοὶ τίς οὐκ ἀν ἐκπλαγείη καὶ θαυμάσειε τὴν ἔθεῖ φιλανθρωπίαν ἐν εἰς ἡμᾶς ἐπιδείκνυται, ἵσαυτὴν τιμὴν ἀνθρώποις χαρίζομενος, ὡς καὶ προσευχῆς ἀξιώσει καὶ ὁμιλίας τῆς ἑαυτοῦ; θεῶ γὰρ ὡς ἀληθῶς λαλῆμεν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, δι᾽ ἧς καὶ τοῖς ἀγγέλοις συναπλόμεθα, καὶ τὴν πρὸς τὰ ἄλογα κοινωνίαν πολὺ φαινόμεθα διαφεύγοντες.

Quemadmodum enim corpori lux Sol (est) sic animo oratio. Si igitur caeco poena, non videre Solem. quanta poena Christiano (erit) non orare assidue & per orationem Christi lumen in animum inducere? Atqui quis non obstupescat & admiretur Dei humanitatem, quam in nos ostendit, tantum honorem hominibus donans, ut & oratione dignetur

tur (illos) & conversatione suâ? Deo enim verè loquimur tempore orationis, per quam & Angelis copulamur & illam ad irrationalia communionem multum videmur effugientes.

ὡσπερ, quemadmodum, *Adverb.*

σώματι, τό σῶμα, ἡ σῶματος, corpus, quinta simpl. ὁ σωματικός, corporeus.

Φῶς, Gen. neutri, τῆ Φωτὸς, lux, lumen quinta simpl.

ἡλιος, ut ὁ λόγος, Sol, ἡλιακός, solaris, quod adjectivum infra occurrit

ἔγω, sic, adverbium sequente vocali additur σ, ἔγωγ, quamvis id non semper observetur.

εἰ, Conjunctio, à quo nata videtur latina, si leni spiritu in ε, mutato,

ἔν, igitur, conjunctio.

τυφλῶ, ut τῶ λόγῳ, cæcus, ἡ τυφλότης, cæcitas, τυφλόω, excæco, ut δηλώω. ἡ τιφλωσις, excæcatio.

ζημία, multa, pœna, secunda simpl.

τὸ μὴ ὁρᾶν, iterum subit infinitivus cum articulo vicem nominis.

μὴ, adverb. negandi, non.

ὁρᾶν, infinit. presens, ut ἴμαρ ὁράω, video, ὁράσω, ἴρακα, ἔρακα, quare praeposita habes.

πόση, fœm. à πόσος, quantus? interrogativè.

συνεχῶς, adverb. continuè, assiduè, adjectivum; ὁ χὴ ἡ συνεχής, χὴ τὸ συνεχές, continuus, prima contractorum, συνέχεια, continuatio, connexio.

διὰ,

διὰ, cum genitivo significat Per.

εἰσάγειν, infinit praesens ab εἰσάγω, introduco, componitur ex preposit. εἰς & ἄγω. fut. ἄξω, Aor. 2. ἤγον, & epenthesi ἤγαγον.

τίς, τί, quis, quae, quid seu, quod, interrogativum & indefinitum, aliquis aliqua, aliquod, hic interrogatio est, quinta simplicium.

ἐκ, adverbium negandi, ἐκ, dicitur si sequatur vocalis, ut hic aut diphongus, & si sequatur consonans, caretque accentu, si non accipiat ab enclitica.

ἐν, vocula hac multi usus & nitore est in Graeca lingua, de qua lege cap. 16. Grammatic. & cap. 29. Syntax.

ἐκπλαγεῖν, Aoristus 1. optat. modi verbi passivi. ab ἐκπλήττομαι vel ἐκπλήσσομαι, obstupesco, attonitus sum, stupore percellor, activum est, ἐκπλήσσω, percello, petterrefacio, compositum ab ἐκ & πλήττω, quarta conjug. futur. πλήξω, ἐκπλήξω, Aoristus 1. ἐξέπληξα. Aoristus 2. ἐπλάγον. η. mutato in α. 151. α. ἐξέπλαγον, habetque characteristicam γ. Aorist. 2. pass. ἐπλάγην, ἐξέπλάγην. Aor. 2. optat. πλάγειην, ἐκπλαγεῖην, ἐκπλαγεῖης, ἐκπλαγεῖη.

Φιλανθρωπίαν, secunda simpl. ἡ Φιλανθρωπία, humanitas. ὁ κὴ ἡ Φιλάνθρωπος, humanus Φιλάνθρωπος, humaniter.

ἦν, art. postpos. ὅς, ἡ, ὁ,

ἐπιδείκνυται, pras. temp.: indic. mod. verb. pass. seu med. ab ἐπιδείκνυμι, ostendo, ἐπιδείκνωμι idem. vel passivè ostendor, compos. ab ἐπί & δείκνυμι.

quarta

quarta conjugat, verberum in μι, quod sua tempora sumit à δείκνυμι & δείκω. Hinc επίδειξις, demonstratio. επίδεικτικός λόγος, oratio demonstrativa.

τοσαύτην, ut τὴν τιμὴν, τοσούτος, tantus. τοσαύτη, tanta, τοσούτο, tantum, Neutrum non habet υ.

τιμὴν, ἢ τιμῆ, honor, secunda si ηη. τιμάω, honoro. ὁ εἶη τίμιος, honorandus, pretio us. nam τιμὴ, pretium quoque & valorem rei significat.

χαριζόμενος, particip. present. temp verb med. & χαρίζομαι, dono, largior, gratificor. rem gratam facio. futur. med. χαρίσομαι, particip. pass. κεχαρισμένος, gradus acceptus uude tritum illud Homer. ἐμῷ κεχαρισμένῳ θυμῷ, meo chare animo, τὸ χάρισμα, donum.

ἄξις Regit infinitivum. ἄξις ἀξιῶσαι, ad verbum, ut dignari, pro ἄξις ἀξιώση, vel ἀξιώσηται.

ἀξιῶσαι. Aoristus i. infin. ut δηλαῶσαι, à verbo ἀξίω, dignor, dignum censeo, item puro, existimo, priori significatione construitur cum genitivo passivum. ἀξίωμαι, dignus censeor, dignor, passivè ut illud Virgōii. Conjugio Anchisæ. Veneris dignate superbo, ἢ ἀξία, dignitas, κατ' ἀξίαν, pro dignitate, ὁ ἀξιος, dignus, ἀξία, ἀξιον. Regit genitivum. τὸ ἀξίωμα, dignitas, dignatio, & apud Philosophos axioma, pronuntiatum certum & evidens, & exploratae veritatis, ἀξίως, dignè.

τῆς art. scem. prapos hic adhibetur majoris emphasis gratia, plenius enim & sonantius est, ὁμιλίαις τ' εαυτῶν, quàm τῆς ὁμιλίαις εαυτῶν.

ἀληθῶς verè, adverb. ὅτι ἢ ἀληθῆς, τὸ ἀλη-
θές, verus, ἢ ἀλήθεια, veritas, ἀληθεύω, verax
sum.

λαλέω, ut φιλοῦμαι, pres. temp. indic. modi ἁ
λαλέω, loquor, λαλήσω, λελάληκα, ὁ λαλῶν, lo-
quax. λαλήσεως, λαλίστεος, Regit hic dativ.

καιρῶ Dat. sing. tertia simpl. ὁ καιρὸς tempus, op-
portunitas, ἀκαιρὸς, importunus, εὐκαιρὸς, op-
portunus, εὐκαιρία, opportunitas.

ἄγγελοις, ut τοῖς λόγοις, ἄγγελος, Angelus,
nuntius, à verbo ἀγγέλλω, nuntio, quinta conjug.
baryton. futur. ἀγγελάω, Aorist. ἤγγειλα compos.
εὐαγγέλιον, annuntio, bonum nuntium fero.
εὐαγγέλιον, Evangelium, bonum nuntium, item;
merces quæ ob bonum nuntium datur.

συναπτόμεθα, passiv. pres. indic. modi, ut τυπ-
τόμεθα, à Συνάπτομαι, conjungor, necor, hæreo,
à σύν & ἄπτομαι, tangor, hæreo, adhæresco. Acti-
vum ἄπτω, prima conjugat. baryton. hinc ἀφή, ta-
ctus, nexus, connexio, ὁ ἄπτος, tactilis, τὸ ἄπτον
tactile.

ἄλογα, ut τὰ ζῦλα, ὁ ἄλογος, rationis expertus,
ἄλογον ζῶον, animal ratione carens, ἀλογία, im-
prudencia.

κοινωνίαν, τὴν μεῖσαν, ἢ κοινωνία, communio;
participatio, ὁ κοινωνὸς, particeps, κοινωνὸς & θρά-
σος, socius audacia. κοινωνῶ, particeps sum, ter-
tia conjugationis circumflexorum. Regit genitivum ut
solent nomina & verba participandi.

πολύ, hic supplet vicem adverbii, alias nomen ge-
neris

neris neutri. Masc. ὁ πολὺς, fœm. ἡ πολλή, neut. τὸ πολὺ, comparat. ὁ κῆ ἢ πλείων κῆ τὸ πλείον, superlat. πλείστος, πλείστη, πλείστον.

Φαινόμεθα, present. tem ut τυπτόμεθα, indicatiui modi à Φαίνω, seu Φαίνομαι, de quo iam supra.

διαφεύγοντες, partic. pres. temp. à διαφεύγω, effugio compositum à δια & Φεύγω, fugio. secunda conjugationis baryton. futur. Φεύξω, à proser. medio, πέφυγα. fit Φυγή, fuga.

Ἄγγέλων γὰρ ἔργον ἢ προσευχή, ὑπεραίρεσα κῆ τὴν ἐκείνων ἀξίαν, εἶπερ κρείττον ἐσι τῶ ἀγγέλων ἀξίας τῷ Θεῷ διαλέγεσθαι, ἀλλ' ὅμως ὅτι γε κρείττον ἐσι αὐτοὶ διδάσκουσιν ἡμᾶς, σὺν πολλῶ μὲν φόβῳ τὰς εὐχὰς προσφέροντες παρέχοντες δὲ ἡμῖν εἰδέναι ἔμμανθάνειν, ὅτι προσήκει τῷ Θεῷ προσιόντας σὺν χαρᾷ κῆ φόβῳ ἔτο ποιεῖν φόβῳ μὲν δεδουκίτας μὴ τῶ προσευχῆς ἀνάξιοι φανώμεν, χαρᾶς δὲ μετὰς γινόμενης ἐπὶ τῶ μεγέθει τῶ τιμῆς, ὅτι τοσαύτης κῆ τοιαύτης προνοίας τὸ θνητὸν ἠξιώθη γένος, ὡς κῆ θείας ἀπολαύειν ὁμιλίας συνεχῶς, διῆς κῆ τὸ θνητοῖ εἶναι κῆ προσωκαίροι διαφεύγομεν, φύσει μὲν ὄντες θνητοὶ, τῆ δὲ πρὸς Θεὸν ὁμιλία πρὸς ἀθάνατον ζωὴν μελαβαίνοντες.

Angelorum enim opus est oratio, transcendens & ipsorum dignitatem, si quidem melius est Angelorum dignitate Deo colloqui. Attamen quod melius sit ipsimet docent nos, cum multo quidem timore orationes adferentes, præbentes verò nobis

scire & discere, quod par est Deo accedentes cum gaudio & timore hoc facere: timore quidem, veriti ne appareamus indigni orationis, pleni verò gaudii facti, ob eam magnitudinem honoris, quod tanta & tali providentia mortale dignitatum si genus, ut & Divinæ frueretur conversationis affiduè, per quam mortales esse & caduci effigimus, natura quidem existentes mortales conversatione verò cum Deo in mortalem vitam transeunt.

ἔργον, ut τὸ ξύλον, opus, officium munus.

ὑπεραίρωσα, partic. sœm. pres. temp. ab ὑπεραίρω, extollo, effero Item supero, excelio. Simplex est, αἴρω, tollo. quinta conjugat. baryt.

εἴπερ, Si, conjunctio, addi solet vocula πρὸς aliis in compositione ὅςπερ, ἢπερ, ὅπερ, qui quæ, quod, per omnes numeros & casus.

κρείττον, compar. gen. neutri ab ἀγαθός, Atticè κρείσσειν, melius, οὐκρείττων, melior. Constituitur cum genitivo, ut & alia nomina comparativa.

διαλέγεσθαι, Infin. pres. à διαλέγομαι hinc, colloquor, loquor, aliàs dissero, disputo, componitur ex δια & λέγομαι, cujus activum: λέγω, dico, secunda baryton. λέγω, λέλεχα, λελεγμαι, λέλεξα, hinc λεξις, dictio, λέλεκται, διαλέλεκται à quo διαλεκτος, διαλεκτικός, διαλεκτικὸν, διαλεκτικόν, & latinè Dialectica ars d. serendi, constituitur hic, cum dativo loqui Deo, pro loqui cum Deo.

ἀλλ' ὅμως sed tamen, ἀλλὰ & ὅμως, abjicitur a per apostrophum.

ὅτι κρείττον ἐστὶ, ad verbum; quod melius est Nam ὅτι ἐστὶ ἀπὸ ἐπιθετικῆς jungitur cum indicativo ἐστὶ tertia pers. presentis ab ἐστὶ Rejicit suum accentum in ultimam verbi precedentis, quia est encliticum, habetque ante se vocabulum propositum.

διδάσκωσι, presens, ut τύπῃσι, à δίδακω doceo.

σὺν πολλῷ φόβῳ, nota Dativis instrumenti aut modi frequenter à Græcis præponi præpositionem σὺν, quæ Latini rarò faciunt.

πρὸς φέροντες, particip. present. temp. à πρὸς φέρω, de quo supra.

παρέχοντες, particip. present. temp. à παρέχω, præbeo, porrigo à παρα & ἔχω, abicit præpositio suam à de ἔχω, ad cuius normam inflectitur παῖχω, ab hoc descendit parochus, quasi præbitor, largitor, & parochia.

εἰδέναι, Infinit. present. ut τιδέναι, ab εἶδῃμι, scio, novi, quod formatur ab εἶδῃ sine reduplicatione, ut solent quædam verba in μι, ab eodem sumit quoque sua tempora ut & εἶδω, à Græco εἶδω. venit latinum, video, τὸ εἶδος, forma, species, à videndo seu ἀπὸ εἶδειν, ut species, à spiciendo, seu aspiciendo, εἰδικὸς, specialis, εἰδύλλιον, idyllium, ejusmodi scripsit Theocritus & Ausonius.

μανθάνω, infinit. pres. à μανθάνω, discio, de quo jam superius & generatim de verbis in αω, unde fiant, & unde sua tempora sumant.

προσπίπτω, Accusat. plur. accedentes, particip. pres. temp. vel aor. 2. à προσπίπτω, accedo, composit. à προσ

ἔειμι, vado, Regis Dativum.

ποιεῖν, Infinit. pres. ut Φιλεῖν, à ποιέω, facio, prima circumflex futur. ποιήσω, ποιήματα, ποιήματα, hinc τὸ ποιήμα, poema, ποιήσαι, hinc ποιήσις, poësis, ποιήτης, hinc ποιητής, poëta, factor, creator.

δειδοκότες, partic. pres. temp. verbi medi à δέιδω, timeo prader. med. δέδοικα, nam ei mutatur in ει. particip. ὀδεδουκώς, ἔδειδοκότες, ἡ δειδοκωσία, τὸ δειδοκός.

ἀνάξιοι, ut οἱ λέγει, ὁ ἀνάξιος, indignus. Regis genitivum.

φαίνωμεν, Aorist. 2. pass. Conjunct. medi à φαίνω, seu φαίνωμαι, videor, appareo, Aorist. 2. ἔφανον. passiv. ἰφαίνην. Conjunct. ἐὰν φανῶ, plur. ἐὰν φανώμεν.

μεσῆς, ut τοῦς λόγους, ὁ μεσῆς, plenus, ἡ μεσῆ, τὸ μεσῆν habet genitivum, quippe nomen copiae.

γινωσκῶντες, particip. praesent. temp. à γίνομαι, seu γίγνομαι.

ἐπὶ τῷ μεγέθει, Super magnitudine, qua significatione ἐπὶ dativo jungitur, habes in Syntaxi.

τὸ μέγεθος, magnitudo, ut τὸ τεῖχος prima declinat. contract. ὁ μέγας, magnus, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, contract. ὀκῆ μείζων.

τοιαύτης, ut τῆς τιμῆς τοιαύτης, τοιαύτη, τοιαῦτο, neutrum sine v.

προνοίας. Gen. sing. secund. simpl. ἡ πρόνοια cura, providentia, nam verbalia à nomine νοῦς sunt proparoxytona, εὐνοία, benevolentia, ἔννοια, νοῦο intelligi-

telligentia, αἰσία, stultitia, διανοία, mens, intellectus.

τὸ θνητὸν, mortale ὁ θνητὸς, mortalis οἱ θνητοὶ, mortales. significat hac vox absolute hominem à mortalitate, venitque à θνήσκω, morior, prat. aēt. τέθνηκα, pass. ἔθνημαι, ἔθνησαι, ἔθνηται, hinc. θνητός.

ἡξιάθη, Aorist. 1. pass. ab. ἀξιοῦμαι, dignus habeor, de quo superius prat. perf. ἡξίωμαι, ἡξίωσαι, ἡξίωται. hinc ἡξιάθην, ἡξίωθης, ἡξιάθη. futur. 1. ἀξιώθησομαι, Regit. genit. utpotè verbum dignandi, seu estimandi, ἡξιάθη μεγάλης τιμῆς, dignus habitus est magno honore.

γένος, ut τοτέιχος, genus, γενικός, generalis, γενικῶς, generaliter.

θεῖος, Gen. sing. secund. simpl. ὁ θεῖος, divinus, ἡ θεῖα, τὸ θεῖον.

ἀπολαύειν, Infin. pres. ab ἀπολαύω, fruor. augetur in medio, ἀπέλαυον & ἀπήλαυον. Habet gen. & interdum alios casus.

εἶναι, Infin. ab εἶμι. sum.

πρόκαιρος, ut οἱ λόγοι, ὁ καὶ ἡ πρόκαιρος, temporarius, caducus, fluxus.

διαφεύγομεν, ut τύπλομεν, à διαφεύγω, effugio de quo supra.

Φύσει, Dat. sing. secunda contract. ἡ φύσις, natura, à φύω, nascor, φύμι, idem. φυσικός, naturalis, φυσική ἐπιστήμη. physica scientia.

όντες, partic. pres. plur. num. ὁ ὢν, qui est, ἔόντος, ἡ ἔσσα, τὸ ὄν, ab εἶμι, παρών, praesens. παρόντες, praesentes, ἀπόντες, absentes.

ἀθάνατον, ὁ καὶ ἡ ἀθάνατος, immortalis, ex particula privante α. & θάνατος, mors, θανάτω, mortem aufero. occido. *tertia capitulum fl.* θανατηφόρος, lethalis, mortiferus.

μεταβαίνοντες, Partic. pres temp. ἀ μεταβαίνω, ex μετὰ & βαίω, de quo sup. ἡ μεταβασις, ιταπίσιπιο.

Ανάγκη γὰρ τὸν ὀμιλῶντα Θεῷ, καὶ κρείττονα γενέσθαι θανάτου καὶ πάσης διαφθορᾶς. καὶ ὡς περ ἀνάγκη πάντα τὰ ὑλιακῆς ἀκτίνος ἀπολαύοντα διαφεύγει τὸ σκότος, οὕτως ἀνάγκη πάντα τὸν Θεῷ ὀμιλῶντα ἀπολαύοντα, μηκέτι εἶναι θνητόν. αὐτοῦ γὰρ τὸ εὖ τιμῆς, μέγιστος, πρὸς ἀθανασίαν ἡμᾶς μεθίστησιν. εἰ γὰρ τοὺς βασιλεῖ διαλεγόμενοι, καὶ τὸ παρὲν κείνῃ τιμῆς ἀπολαύοντες, ἀμύχανον εἶναι πένητας, πολλῶν μᾶλλον ἀδύνατον τοὺς τῷ Θεῷ προσευχομένους καὶ λαλοῦντας θνητὰς εἶχει ψυχᾶς. θάνατος γὰρ ψυχῆς, ἀσέβεια, καὶ βίος παράνομος, οὐκ ἐν καὶ ζωῇ ψυχῆς ἢ εἰς Θεοῦ λατρεία, καὶ βίος ὁ ταύτην ὡς ἔπων.

Necesse est enim conversantem Deo, & meliorem fieri morte, & omni corruptione, & quemadmodum omnis necessitas (est) solari radio fruentem effugere tenebras, sic necessitas omnis (est) Divina conversatione perfruentem, non amplius esse mortale. ipsa enim honoris magnitudo ad immortalitatem nos transfert: si enim Regi colloquentes & qui ab ipso (est) honore fruente, impossibile est esse pauperes; magis impossibile (est)

Deo

Deo supplicantes, & loquentes mortales habere animas, mors enim animæ impietas & vita iniqua. Igitur & vitæ animæ Dei servitus (erit) & vita huic conveniens.

ἀνάγκη, ut ἡ τιμὴ necessitas, ἀναγκαῖος, necessarius, ἀναγκαῖως, necessariò, ἀναγκαῖα & βίη, necessaria ad victum, ἀναγκαιότης, necessitudo & propinquitas generis.

ὁμιλοῦντα, ut Φιλοῦντα, ἀὸ μιλέω, de quo supra.

γενέσθαι, Aorist. 2. in fin verbi medii ἢ τυπέσθαι ἀ γινομαι. Est autem observanda forma illa loquendi, κρείττων θανάτου, melior, id est, fortior & superior morte.

πάσης, ut τῆς τιμῆς, πάντα.

διαφθοράς, Genit. secund. simpl. ἢ διαφθορὰ, corruptio, ἀ διαφθείρω, corrumpo, de quo supra.

ἄκτινος, Genit. sing. quinta simpl. ἢ ἀκτίν, radius.

σκότος, ut τὸ τεῖχος, σκοτεινός, tenebrosus.

οὕτως ἀνάγκη πάντα, subintelligitur verbum ἐστίν, ad verbum: Sic omnis necessitas est.

μηκέτι adverb. non amplius; οὐκ ἔτι, interponitur κ euphonia gratiâ: durum enim esset μηκέτι.

ἀθάνατιαν, secunda simpl. ἢ ἀθανασία, immortalitas.

μετίσῃσι, pres. temp. indic. modi tertia personæ, ἀ μετίσμι, compos. ex μετα & ἴσῃμι. idemque est, quod transfero, transmuto, inde μεταστας, translatio, fut. μέτασσω, Aor. 1. μετίσῃσα, Aor. 2. μετίσῃν.

ἀμήχανον

ἀμήχανον, impossibile, ut τὸ ζύλον, ὃ καὶ ἡ ἀμήχανος, cui nihil suppetit ad aliquid agendum, item, inexprugnabilis, ἢ ἀμηχανία, consilii inopia ἀμηχανίᾳ, consilio inops sum, ne scio quid haec opus sit.

πένητας, Accusati. plur. quinta simpl. ὁ πένης, πένητος, pauper, qui victum labore quaerit, faemin. πένητσα, paupercula.

πολλῶ μᾶλλον, multò magis, adduntur comparativis particula intendentes significationem. Est autem μᾶλλον, adverb compar. gradus μάλα, valde μᾶλλον, magis, μάλιστα, maxime.

ἀδύνατον, ut τὸ ζύλον, ὃ καὶ ἡ ἀδύνατος, impossibilis, impotens. ἀδύνατος τὸ πικρὸν, impotens ad hoc faciendum. ἔργον ἀδύνατον, opus impossibile. δυνατός, potens possibilis.

ἀτεβεία, secunda simpl. ὁ καὶ ἡ ἀτεβής, impius, καὶ τὸ ἀτεβές, ὁ καὶ ἡ εὐσεβής, pius, καὶ τὸ εὐσεβές, ἡ εὐσεβεία, pietas, εὐσεβίᾳ, pius sum, ἀτεβείᾳ, impius sum.

βίος, ut ὁ λόγος, vita, victus, apud Poëtas, βίος, βίω, vivo, fut. βιώσω, κατ' ἀρετὴν βίω, secundum virtutem vivere.

παρανομος ὃ καὶ ἡ iniquus contra legem agens, ἢ παρανομία iniquitas, injustitia. παρανόμως iniquè, injustè, παρανομίᾳ, pravaricor, contra leges facio.

ἐπεὶ, aliquando interrogativè usurpatur, pro nonne, atqui, profectò, enim veidò. Hic pro itaque ergo.

τρέπων,

πρέπων, partic. masc. à πρέπω, prima conjugat. baryton. decorus, seu conspicuus sum. Hinc imperſonale πρέπει. decet, τὸ πρέπον, & πρέποιτος, decens, decorum. Constructur hic πρέπων, cum Dativo. βίος ταύτη πρέπων, vita huic, nempe Divino cultui competens. Nam & πρέπει, dativum habet, πρέπει σοι. Ἔτο. Hoc de decet.

Βίον δὲ ὅτιον, καὶ τῇ Θεοῦ λατρείᾳ πρέποντα, προσευχῇ συναγει καὶ θηταυρίζει θαυμαστῶς ταῖς ἡμετέρας ψυχαῖς, εἴτε γὰρ παρθενίας τις ἐραστῆς, εἴτε τὴν ἐν γάμῳ ζωφροσύνην τιμᾶν ἐσπικδακῶς, εἴτε κρατεῖν ὀργῆς καὶ πρᾶότητι σύζῆν, εἴτε Φθὼν καταρῆσειν, εἴτε ἄλλοι τῶν προσηκόντων ποιεῖν, προσευχῆς ἡγεμένης καὶ προλεαινέσης τὴν τοιαύτην ὁδὸν ἔβίβ, εὐχερῆτε καὶ ῥάδιον ἔξει τὸν ἔνσεβείας δρόμον.

Vitam verò sanctam, & Dei servitio competentem oratio adfert, & thesaurizat mirabiliter animabus nostris, sive enim virginitatis quis amator, sive illam, quæ in nuptiis, temperantiam honorare conatus (sit) sive superare iram, & convivere consuetudini, sive invidiam expurgare sive quid aliud convenientium facere (velit) oratione præeunte, & complanante talem viam vitæ, promptam & facilem habebit pietatis cursum.

ὅτιον, ut τὸν λόγον, ὁ ὅτιος, sanctus, ἡ ὁσία, τὸ ὀπιον, ἀϊέσις, impius, ὀσιότης, sanctitas, τῆς ὀσιότητος.

συναγει, tertie pers. indic. modi à Συνάγω, colligo, conducio, in unum contraho, hic confert, comparat.

parat. compos. à τὸν & ἄγω, de quo superius. ἡ σύν-
αξις, τῆς συναξέως, conventus, collectio, congre-
gatio.

Θησαυρίζεις, tertia pers quarta conjug. indic. modi
à Θησαυρίζω, thesaurum colligo.

ἡ μετέραις, ut τιραίς, ἡ μέτερος, hoster, pronomen
possessivum.

παρθενίας, ἡ παρθενία, virginitas. ἡ παρθέ-
νος, virgo, ὁ παρθεναῖον & παρθεναῖος, locus in
quo servantur virgines, monasterium virginum.
Dicitur etiam ὁ παρθενεῖω, παρθενεύω, virginita-
tem colo, profiteor, παρθενεῖος, παρθενιος, &
παρθενίος, virginalis, virgineus.

τις, amisit accentum. Est enim infinitum & encliti-
cum. Nec tamen precedens dictio παρθενίας, recipit
accentum, quia est paroxytona.

ἔρα τῆς ὀ, prima simpl. ab ἐράω, amo, ἐράσω, ἔρα-
κα, ἔρασμα, ἔρασα. Hinc ἐραστῆς, juxta regulam
formandarum verbalium à tertia pers. pass.

γαμῶ tertia simpl. ὁ γάμος, nuptiae, ἄγαμος,
caelebs, δίγαμος, τρίγαμος bigamus, trigamus.
γαμέω, uxorem duco.

σωφροσύνην. secunda simpl. ἡ σωφροσύνη, tempe-
rantia, ὁ ἢ ἡ σώφρων, τὸ σώφρονος, temperans.

τιμᾶν, Infin. praesens à τιμάω, honoro.

ἐσπιδάκως, particip. act. pret. temp. à σπιδάζω,
studeo, enitor, elaboro, σπιδάτω, ἐσπιδάσα, ἐσ-
πιδάκα, ἐσπιδάκως, ἐσπιδάκωια, ἐσπιδάκως,
Non reperitur prima consonans praesentis, quia e incre-
mentum est longum.

κρατεῖν, *Infinit. pres. temp. ut* Φιλέω, ἀ κρατέω, *vin-*
co. supero, κρατήσω κτκράτηκα. Regit genitivum
 τὸ κράτος, vis, potentia.

ὀργῆς, *secunda simpl. ἡ ὀργή, ita, ὀργίζομαι ;*
irascor.

πραότης, *Dativus quintæ simpl. ἡ πραότης, mans-*
uetudo, ὁ πραῖος, mitis, ὁ πραῦς, ἡ πραΐα, τὸ
πραῦ, item.

συζῆν, *Infinit. pres. à συζέω, simul vio, de quo*
supra.

Φθόνος, ὁ Φθόνος, *invidia, tertia simpl. Φθονέω,*
invideo ut Φιλέω, ὁ Φθονερός, *invidus..*

καθαρεύειν, *Infinit. pres. à καθαρεύω, purus*
sum, purè me gero, Φόνου καθαρεύειν. Plato,
Purgare seu mundare se à caede. Regit genitivum.

ἄλλο, *aliud, neut. sine v. ἄλλος, ἄλλη, alius, alia*

τῶν προσήκόντων, *Genit. plur. τὸ προσήκον, offi-*
cium, ἕ προσήκοντος, de quo superius.

προσευχῆν ἡγεμένης, *ut nos ablativo absoluto, ita*
Greci genitivo absoluto utuntur, ἡγεμένης, particip.
pres. temp. verbi medii, ab ἡγεομαι, ἡγεῖμαι,
praeco, dux sum. Item ex stimo, ὁ ἡγεμών ἕ ἡγε-
μόνος, dux, praceptor, princeps, ἡγεμονικός, prin-
cipalis.

προλεαίνεσθαι, *partic. pres. temp. à προλεαίνω,*
laevigo laevo, complano, compos. à praepositione, πρὸ
ἕ μεαίνω, quasi dicas, προλεαίνω, dicitur etiam, λε-
αίνω, eadem significatione. Et est quinta conjugationis
baryton. futur. λεανῶ, προλεανῶ, particip. προ-
λεαίνων, προλεαίνεσθαι, προλεαίνον, ὁ λεῖος, laevis,

non

non asper, τὸ λείον, lævor, lævitas, ἡ λειότης, τῆς λειότητος, idem.

τὴν ἑδὸν, *tertia simpl.* ἡ ὁδὸς, via, ὁδεύω, iter facio, ὁδηγὸς, duce via, ὁδηγέω, ducem v. æ me præbeo.

εύχερῃ, ὀχῆ ἢ εύχερης, καὶ τὸ εύχερες, facilis, ob-
vius εύχερης πότος labor facilis, εύχέρεια, facilitas.

ἔξει, futur. ab ἔζω. habeo.

δρόμον, ἢ δρόμος, cursus, ὁ δρομεύς, τῆ δρομέως, cursor.

οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστι τοὺς αἰδοδίτας παρὰ τὸ θεῶ σωφροσύνην, καὶ δικαιοσύνην, καὶ πραότητα καὶ χρηστότητα, μὴ τυγχάνειν τεύχεος. αἰτεῖτε γὰρ, Φησι, καὶ δοθήσεται ὑμῖν. ζητεῖτε καὶ εὐρήσετε. κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν, πᾶν γὰρ ὁ αἰτῶν. λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι, ἀνοιγήσεται, καὶ ἀλλαχοῦ πάλιν τίς ἐστί, Φησι, ἐξυμῶν, ὃν ἔαν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ ἔαν ἰχθυῖν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ οἶν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ δίδόσθαι, τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν οὐράνιος δώσει πνεῦμα ἁγίον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν.

Non enim est, non est petentes à Deo temperantiam, & justitiam, & mansuetudinem, & bonitatem, non consequi orationem, petite enim, dicit, & dabitur vobis; quærite & invenietis, pulsate & aperietur vobis, omnis enim petens accipit, & quærens invenit, & pulsanti, aperietur. Et alibi iterum: Quis est, dicit ex vobis qui si petat filius ejus panem, num lapidem dabit illi? vel si piscem petat, num

num serpentem dabit illi? Si igitur vos mali existentes, potest data bona dare filius vestris, quanto magis pater vester cœlestis dabit Spiritum sanctum petentibus ipsum.

ὅ γάρ ἐστιν, ὅκ ἐστι. Repetitio quasi dicas. non potest fieri, non potest fieri. γάρ, habet accentum acutum ob encliticam sequentem & ἐστι post οὐκ, habet accentum in prima.

αἰτῶντας particip. present. temp. accus. casus, ab αἰτέω, peto, αἰτήσω ἤτησα, mutat in η, ἡ αἰτήσις, petitio.

παρὰ, construitur hic cum genitivo, variasq; significationes habet.

Χρησότης, ἡ χρησότης, bonitas, quinta simpl. ὁ χρησός, bonus.

τυχεῖν, infinitivus pres. à τυχεῖν, de quo in Grammat. jungitur cum genitivo, cum sit hic verbum consequendi. τυχεῖν τῆς εὐχῆς, voti compotem fier.

αἰτεῖτε. ut φιλεῖτε, ab αἰτέω, peto, imper modi.

Φησὶ, à φημί, de quo supra & in Grammat. Es est tertia persona indicativi pres. temp. & caret accentu, quia encliticum.

δοθήσεται, fut. pass. à δίδωμαι, activ. δίδωμι, do, ὑμῖν Dar plural. à pronomine σύ.

ζητεῖτε, Imp. modi ut φιλεῖτε, à ζητέω, quaero: futur. ζηήσω, ἐζήτησα, ἐζήτηκα, ἐζήτησα. Hinc το ζήτημα quaesitum, quaestio, ζήτησα, hinc ἡ ζήτησις, quaestio.

εὐγῆστε, futur. primum activum pluralis numeri.

ab ἐνρίσκω, invenio, quod sua tempora sumit ab ἐνρέω
κράτε, Imp. modi pras. temp à κρέω, pulso, fut.
κράσω, Aorist. 1. ἐκράσα ἢ κρέσις, pulsus, pulsatio.

ἀνοίγησεται futur 2 pass. verbo ἀνοίγομαι, 2-
perior, aetivum est, ἀνοίγω. Aorist 2. pass. ἀνώγην,
apertus sum. hinc futur. 2. ἀνοιγήτομαι, ἀνοιγύτη,
ἀνοιγήσεται.

ἐ αἰτῶν particip. praesens ut ὁ Φιλῶν, ab αἰτέω.

λαμβάνει, pras'indic. modi à λαμβάνω, accipio,
futur. λήψω.

ἄλλασχε, adverb. alibi, ut ἔ παλιν; iterum, ὅ
ἐάν αἰτησῆ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, quem si filius panem
poposcerit. Nam ἔ apud Gracos verba poscendi duos
accusativos admittunt, ut flagito te nummos, αἰηώσε
ἀργύριον.

λίθον, ὁ λίθος, lapis, tertia simplicium λίθινος,
lapideus.

ἐπιδάσσει, tertia persona futur. aetiv. ab ἐπιδίδω-
μι, quod hic eandem habet significationem, quam sim-
plex do, alias significat proficere, crescere, aug-
mentum accipere, ad verbum, do insuper, praeterea
do. hinc ἐπίδοσιν λαμβάνειν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, pro-
gressum facere in literis. Et ἐπιδούσαι, crescere, pro-
ficere.

ἰχθύν, ὁ ἰχθύς vel ἰχθύς, piscis. ἔ ἰχθύος, accus.
exit in ν, ἔ aliquando etiam in α.

ὄφιν, accusat. secunde contrad. ὁ ὄφεις, serpens ἔ
ὄφεως.

πονηροὶ πονηρὸς, malus, improbus, parvus. ἢ
πονηρα, τὸ πονηρὸν, ἢ πονηρία, militia.

οἶδατε,

οἶδατε, prater. med. plur. num. οἶδα, οἶδας, οἶδε,
ab εἶδω, scio, mutatur ei in οι.

δῶματα τὸ δῶμα, donum τὸ δῶμα, domus.

διδόναι, Infinit. pres. à δίδωμι, do.

τέκνοις, τὸ τέκνον, proles, toboles.

ὁ πατήρ, pater & πατέρος, quinta simpl.

in quibus casibus subeat syncope, vide alibi.

οὐρανοῖς ἢ οὐρανός, cœlum.

δαταί, futur. act. à δίδωμι, do.

πνεῦμα, τὸ Spiritus, à πνέω, πνεύτω, spiritus,
ut latinum, spiritus à spiro. ὁ πνευματικός, spiri-
tualis.

Τοιαύτοις μὲν λόγιοις καὶ τοιαύταις ἐλπίσιν ἐπὶ
προσευχὴν παρεκαλεσεν ἡμᾶς ὁ ἅγιος κύριος.
ἡμᾶς δὲ προσήκει τῷ Θεῷ ποιηθόμενος, αἰετῶς
ὑμνοῖς καὶ προσευχαῖς, ἀειβέβητον τῷ Θεῷ λαλῆ-
σαι ἐχόμενος, ἢ τῆς ἐκείνης ψυχῆς, οὕτω γὰρ ἡμῖν
ὑπάρχει ζῆν αἰετῶς τὴν πρέπουσαν ἀνθρώποις ζωὴν
ὅτις γὰρ οὐ προσευχεται τῷ Θεῷ, οὐδὲ δεῖαι ὁ-
μιλίας ἀπολαύει ἐπιθυμεί σινηχῶς, νεκρός ἐστι
καὶ ἀψυχός καὶ οὐ μεῖχει τῷ Θεῷ, αὐτὸ γὰρ
ἔστι μέλιτον ἀφροσύνης σημεῖον, τὸ μὴ ἐπίστα-
σθαι τὸ μέλιθος τῆς τιμῆς. μηδὲ εἶναι προσευχῆς.
μηδὲ θάνατον ἠγεῖσθαι ψυχῆς, τὸ μὴ προσκυ-
νεῖν τῷ Θεῷ.

Talibus sermonibus & ejusmodi speciebus ad
orationem cohortatus est nos universorum Do-
minus. Nos verò convenit Deo obtemperantes
semper vivere in hymnis, & orationibus, iacensius
Dei cultui adherentes, quàm propria animæ. Sic

enim nobis licuerit vivere semper competentem hominibus vitam. Qui enim Deum non orat, neque divinæ conversationis perfrui concupiscit indefinenter, mortuus & exanimis (est) & non participat (τὸ) sapere. Ἡσὺς enim ipsum maximum imprudentiæ signum est, nescite magnitudinem honoris, neque amare orationem, neque mortem putare animæ non adorare Deum.

ἐλπίσι, ad verbum; spebus, quo nomine usus est Latinus interpres Bibl. 2. lib Mach. c. 7. ἡ ἐλπίς, spes.

παρεκάλεισεν, Aoristus 1 à παρακαλέω, adhortor excito, Item, consolator, compositi παρὰ & καλέω, futur. καλήσω vel καλέσω. παρεκλήσεις, τὸ παρακλήσεως, adhortatio, consolatio. ὁ παρεκκλητος, paracletus, consolator.

τῶν ὅλων, ut τῶν, τὸ ὅλον, universum summa rerum, ὅλος, ὅλη, ὅλον, totus.

κύριος, ut ὁ λόγος, κυριεύω, dominor. ἡ κυριότης, dominatio. κυριακός, Dominicus. σῶμα κυριακόν, corpus dominicum.

πειθομένους, partic. pres. temp. vocis & significationis media, à πείθομαι, pareo, optempero, πειθω. persuadeo, futur. πείσω, Aorist. 1. ἔπειτα, prater. πείπεικα, pass. πείπεισμαι. prater. med. πέποιθα.

ἀκριβέστερον, accipitur hic adverbialiter, aliàs notum ut majus, minus, apud Latinos, & est comparativus gradus, ὁ καὶ ἡ ἀκριβής καὶ τὸ ἀκριβές, accuratus, ἀκριβέστερος, ἀκριβέστατος, ἡ ἀκριβεία, accuratio, diligentia, ἀκριβῶς, diligenter, accuratè, ἀκριβῶς, accuro, accuratus sum, futur. ἀκριβώσω, Aorist. 1. ἀκριβώσα, ut διλόω.

ἐχομέ-

ἔχομενους, *part. pres temp. ab ἔχομαι, habeor, possideor, hęc idem est quod hæreo, adhæresco, conjunctus sum. Dicit enim D. Chrysoſt. Cultui Divino magis & tenaciùs adhærendam esse, quàm propriæ animæ, ἔτις ἔχομενος ἢς χλαμύδος, sequere, prehendes, seu tenens chlamydem, ἔχομενως, proximè contiguè, deinceps, τὸ ἔχομένης, ἐλεύσομαι, sequenti die veniam, Regit genitivum.*

ὑπάρξειεν, *tertia pers. sing. Aor. Æol. ab ὑπάρχω, cujus varia significationes: significat enim sum, initium rei do, primus facio aut dico, ὑπάρχω ἀδικίας, apud Herod. injuriam, incipio, compos. ex ὑπό & ἄρχω, incipio, quasi dicas, subincipio, aliquando usurpatur impersonaliter, ὑπάρχει, licet, contingit, ut & hęc, ὑπάρξειε, licuerit.*

ὅστις, *compos. ab ὅς & τις, ὅστις, ἥτις, ὅτι.*

ἐπιθυμῶ, *tertia pers. indic. modi sing. num. ἐπιθυμῶ, desidero, futur. ἐπιθυμήσω, ἢ ἐπιθυμία, cupiditas, desiderium. ἐπιθυμητικός, desiderativus.*

νεκρὸς, *ut ὁ λόγος, mortuus, ἐκ τῶν νεκρῶν, à mortuis.*

ἄψυχος ὄχῃ, *inanimatus, quasi ἀνεψυχῆς, sine anima.*

μετέχει, *tertia persona indic. modi à μετέχω, participium sum, compos. à μετὰ & ἔχω. ἢ μετοχή, participium, participatio, Regit genit. μετέχει τῆς Φρονέειν, participes est prudentiæ Venit autem infinitivus ille à Φρονέω, sapio, Φρονήσω vel Φρονέσω, πεφρόνηκα, pass. πεφρόνημαι. hinc τὸ Φρόνημα, prudentia,*

dentia. *πεφρόνησα, hinc φρόνησις, ἡ φρονήσις, prudentia.*

μέγιστον. superl. ἂ μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus.

ἄφροσύνης ἢ ἄφροσύνη, imprudentia, stulticia. ὁ καὶ ἡ ἄφρων imprudens, stultus, cui orronitur, εὐφρων, εὐφρονον, prudens, εὐφροσύνη, prudentia. ἀφρονέω, stultesco, εὐφρονέω, prudens sum,

σημειον. ut τὸ ξυλον, signum σημειω. ut διλόω. figo, pono, σημειώσω. λογιστ. ἰ. ἐσημείωσα

ἐπίσταθαι, Infin. ab ἐπίσταμαι, scio, cognosco.

ἐραῖν, Infin. ab ἐράω, amo, de quo sup.

ἠγείσθαι, Infin. pres. ab ἠγέομαι, puo, de quo sup.

προσκυεῖν, Infin. pres. ἀ προσκυεω, ut φιλέω, adoro, fut. προσκυνήσω, ἢ προσκύησις, adoratio, Regit dativum.

ὥσπερ γὰρ οἶμαι, τὸ σῶμα ἔστο τοῦ ἡμέτερον, ψυχῆς μὴ παρέσης, νεκρὸν ἐστὶ. καὶ δυσώδες, ἔτω ψυχῆς μὴ κινήσης ἑαυτὴν εἰς προσευχὴν, νεκρὰ ἐστὶ, καὶ ἀθλία, καὶ δυσώδης. ἀλλὰ μὴν ὅτι γε θανάτω πάντος μικρότερον ἠγείσθαι προσήκει σερηθῆναι προσευχῆς, διδάσκει καλῶς ἡμᾶς Δανιὴλ, ὁ μέγας προφήτης, μάλλον δ' ἐλόμενος διαθανεῖν, ἢ τρεῖς ἡμέρας μόνος σερηθῆναι προσευχῆς, ἔγὰρ αἰσεβῆσαι τούτῳ προσέταξεν ὁ τῶν περσῶν βασιλεὺς, ἀλλὰ τρεῖς ἡμέρας μόνον σκοπούμενος εἶσθαι. αἶετ' γὰρ τῆς θείας ῥοπῆς, οὐκ ἄντι τῶν ἀγαθῶν, εἰς τὰς ἡμετέρας ἔλθει ψυχᾶς. Θεὸς δὲ ῥῆσιν ἡμετέρας λέγει τῶν πόων ἡμῖν, καὶ τῆς ἐπιπέφρακα καλῶς, ἀνὶ ἰδῆ προσευχῆν ἀγαπῶντας καὶ συνεχῶς τῷ θεῷ θεομέ-

θεομένων, καὶ πάντα ἐκείθεν τὰ ἀγαθὰ καταβή-
σθεσθαι προσδοκῶντας.

Quemadmodum enim puto, corpus hoc nostrum anima non præsente, mortuum est, & foetidum; sic anima non movente se ipsam ad orationem mortua est & misera, & olida. Cæterum quod omni morte acerbius existimare conveniat privari oratione, docet pulchrè nos Daniel magnus Propheta, magis eligens mori, quàm tres dies solos oratione privari. Non enim impium esse huic mandavit Persarum Rex, sed tres dies solùm volens invenire. Sine enim Divina inclinatione nihil bonorum in nostras venerit animas. Dei verò inclinatio conjungitur cum laboribus nostris, & hos sublevat pulchrè, si viderit orationem diligentes, & assiduè Deum precantes, & omnia inde bona de censura expectantes.

οἶμαι, puto, arbitror, contractum ex οἶομαι, futurum med. οἶσομαι.

Ψυχῆς μὴ παρῆσης, Gen. absolutus. Anima non præsente, παρών, παρόντος, præsens, παρῆσα. παρὸν à παρήμι, adsum.

δυσώδεις, neutr. ὁ καὶ ἡ δυσώδης, olidus, foetidus. prima contract. δυσωδία, foetor. ὁ καὶ ἡ ευώδης, καὶ τὸ ευώδες, gratum halans odorati. ὁ ευωδία, gratus odor, εὐοδμος, seu εὐοσμος, bene olens. ευοδμία & εὐοσμια, gratus odor. ὄζω, oleo.

κινήσης partic. present. temp à κινέω, ut Φιλέω, moveo κινήσω κέκίνηκα, ἡ κίνησις, motio, κινήτικος, motivus, κινήτος, mobilis, ευκίνητος, faciliè,

mobilis ἀκίνητος, immobilis.

ἀθλία, ὁ ἀθλιός, miser, ἡ ἀθλία, misera. ἀθλίως miserè, ἡ ἀθλιότης, miseria.

ἀλλὰ μὲν, at verò, atqui.

πικρότερον. Compar gradus, πικρὸς, amarus, ἡ πικρα, τὸ πικρὸν, ἡ πικρότης, amarities. πικρῶς, acerbè, πικραίνω & πικρῶ, amarum reddo.

σερηθῆναι. Aor. 1. pass. infin. modi ἀσερέομαι, πρίνος, aët. σερέω, πρίνο, σερήσω, ἐσερήσω, ἐσερήσω, ἐσερήμα, ἐσερήσαι. Hinc σέρησις privatio, ἐσερήται. Aorist 1. pass. ἐσερηθῆν. futur. 1. σερηθήσομαι. Aor. 1. infin. σερηθῆναι, ut τυφθῆναι, Regit genitivum.

ἐλόμενος, Aorist. 1. partic. verbi medii ab αἰρέω seu αἰρίομαι, eligo, Aorist. 2. aët. εἶλον, quasi ἀέλω, & augetur per ei. Aorist. 2. med. εἰλόμην. Aorist 2. partic. ἐλόμενος, ἐλομένη, ἐλομενον.

ἀποθαεῖν, Aorist. 2. infin. ab ἀποθνήσκω, μοτιοι, compar. ex ἀπο & θνήσκω, μοτιοι, Aorist 2. ἔθανον.

τρεῖς, plur. num. Accus. Neutrum τρία.

ἡμέρας, ἡ ἡμέρα, dies, ἡμέρις & ἡμερινός, diurnus.

μόνας, ὁ μόνος, solus, μόνη, μόνον, ἡ μονάς, μονάδος, unitas.

ἀσεβῆσαι, Aor. 1. infin. ut φιλήσαι, ab ἀσεβέω, impius sum.

προτέταξεν, Aorist. 1. aët. ab προσάτω, impero, quarta conjug. baryton comp. ex προς & τάτω, ordino, futur. προσάξω, Aor. 1. προσέταξα, Aor. 2. προ.

προ.

προπέταγον, *prat. perf. προσέταχα, pass. προσή-
ταγμα.* Hinc *πρόταγμα, mandatum, jussus, im-
perium, ἡ πρόσταξις, idem, προστατικός, impera-
tivus.*

*περσῶν, Gen. plur. prima simpl. ὁ πέρσης, Persa,
Vocat. ὦ πέρσα.*

*Βασιλεύς, Rex. ἡ βασιλεία, regnum, ἡ βασι-
λισσα, Regina. βασιλικός, regalis, βασιλεύω,
regno.*

*σκοπόμενος, partic. pres. verbi medii ἀ σκοπέω,
confidero circumspicio. σκοπήσω, ἐσκοπήσα, pri-
ma circumflex. Hinc illa Latinis usitata, scopus, & E-
piscopus, ab ἐπισκοπέω, inspicio,*

εὑρεῖν, Aor. 2. infin. ab εὐρίσκω, invenio.

ἀνευ, adverbium sine, absque. Regit genitivum:

*ρόπῃς, ἡ ρόπη, ut ἡ τιμή, momentum, pondus,
inclination, ἀ ρέπω, serpo, prima conjug. baryton. pra-
ter. med. ἐρρόπα. Hinc venit ρόπη, quod proprie de in-
clinatione lancis dicitur, & postea per metaphoram ad
alia quoque transfertur.*

*ἔλθοι, optativi modi Aor. 1. ἔλθοιμι, ἔλθοις, ἔλ-
θοι, ab ἔρχομαι, venio, quod sua tempora sumit ab
ἐλεύθω.*

*συνεφάττεται, compos. ἀ τὸν & ἐπὶ & ἀπλομα,
de quo verbo superius. Invenitur cum genitivo, quia est
verbum tactus, quasi dicat D. Chrysostom. propensio
& benevolentia in nos, simul nobiscum labores
contingit, & quodammodo contrectat.*

*πόσον, Genit. plur. ὁ πόνος, labor, πονέω ut Φι-
λέω, laboro, Φιλόπρονος, amans laboris, μισόπρονος,
osor laboris.*

ἐπιχεφίζω, *Pres. temp. indic. modi ab ἐπιχεφίζω*,
 allevo, pondus miuo, *compof. ex ἐπι & κεφίζω*,
 levo, ὁ κεφος levis, ἡ κεφοτης levitas.

ἰδῆ, *Aorist. 2. act. conjunct. modi ab εἶδω, video*,
 Aor. 2. εἶδον vel ἰδον. *Conjunct. εἰαν, ἰδῶ, ἰδῆς, ἰδῆ.*

ἀγαπᾶντας, *particip. ab ἀγαπάω, amo. ut τι-
 μάω futur. ἀγαπήσω, Aorist 2. ἠγάπησα, ἡ ἀ-
 γάπη, charitas, ἀγαπητός, amabilis Construitur
 cum accus.*

δεόμενος, *partic. pres. à δέομαι, rogo, oro, deo-
 nen futur. med. δεόσομαι. Regit genitivum. ἡ δεησις,
 precatio.*

ἐκ ἰθεν, *adverb. à loco inde, illinc.*

καταβήσομαι, *futur I. verb. medii. ut τίψω-
 θαι, à καταβαίνω descendo, ex κατά & βαίνω,
 de quo jam supra & in Grammat.*

προσδοκῶντας, *partic pres. à προσδοκάω, ex-
 Specto, ut τιμάω, futur. προσδοκήσω, ἡ προσδό-
 κησις, expectatio.*

Ὅτ' ἀνοῦν ἰδῶ, ἵνα μὴ φιλοῦντα προσευχῆν,
 μηδε θερμὸν ἔρωτα ταύτης ἔχοντα & ἰσοδρόν, ἤδη
 μοι ἄτες δηλός ἐστιν, αἷς εἶδει γενναίον ἐν ἡ ψυχῇ
 κίχληται, ὅτ' ἀνίδω ἵνα τ' εἰ θεῶν λατρείας ἀκορέ-
 σως ἐχόμενον, & τὸ μὴ προσευχεῖσθαι συνεχῶς, ἐν
 ταῖς μεγίσταις ἀριθμούντα ζημίαις, τεκμαίρομαι
 τ' ἰοῦστον πάσης ἀρετῆς ἀσκητῆν εἶναι βεβαίον, &
 τῷ θεῷ γαόν.

Quando igitur videro aliquem non amantem
 orationem, neque calidum amorem hujus haben-
 tem & vehementem, jam mihi talis manifestus est,
 quod

quod nihil generosum jam anima possideat. Quando verò video aliquem Dei servitio insatiabiliter adherentem & non assidue orare in maximis numeratorem prænis conjicio talem omnis virtutis exercitorem esse stabilem, & Dei templum.

Φιλῶντα, particip. pres. temp. à Φιλῶ, amo, Regit accus.

Θερμὸν, πρὸ τῷ λόγῳ. ὁ Θερμὸς, ἡ Θερμὴ, τὸ Θερμὸν calidus, ἡ Θερμότης ἢ Θερμότητος calor, caliditas, Θερμαίνω calefacio, quinta conjug.

ἔρωτα accus. quinta simpl. ἔρως, amor, ἢ ἔρωτος.

Ζφῶδρον, ὁ Ζφῶδρος, ἡ Ζφῶδρα, τὸ Ζφῶδρον, vehemens, ἡ σφῶδρότης, vehementia, Ζφῶδρα, va. dè, vehementer.

ὁ δῆλος manifestus, ἡ δῆλη, τὸ δῆλον, ἀδηλόω, manifesto, ἡ δῆλωσις manifestatio.

οὐδὲν neutrum, οὐδεὶς, nullus, οὐδεμῆα, οὐδὲν.

γενναῖον, ὁ γενναῖος, generosus, ἡ γενναϊότης, generositas.

κίκτηται tertia pers. præter. perf. à κίττωμαι, possideo, futur. med κίττωμαι. præter. perf. κίκτημαι, ἢ aliquando ἐκίτημαι, unde τὸ κτήμα, possessio, seu res possessa, ἡ κίττωσις possessio.

ἀκόρετος insatiabiliter adverb. verbum est, κόρεω, satio, futur. κορέτω, ἢ κερήσω, Hinc κόρος, satietas.

κόρος ἀπάντων, omnium rerum est satietas, κορῆτος, satiabilis, ἀκόρετος, insatiabilis, ἢ adverb. ἀκορετως.

ἀριθμῶντα, particip. pres. temp. ab ἀριθμῶ, numero, ἀριθμήσω, ἡ αριθμικα, ὁ ἀριθμὸς, numerus.

rus. ἀριθμητικός, Arithmeticus. ἀριθμητική, Arithmetica ars numerandi. καταριθμέω, numero recenseo. ἀριθμησις, numeratio. καταριθμησις, enumeratio.

τεκμαίρομαι, conjiicio, praedico, denuncio conjecturam capio. Ἰdem τεκμαίρω, τὸ τεκμήριον, signum, indicium, argumentum.

ἀτκτητήν. ὁ ἀσκητής, exercitator, prima simpl. ab ἀσκέω, exerceo, ἀσκέομαι, exerceor, ἀσκήσω, ἤσκησα, ἤσκηκα, ἤσκημαι, ἤσκησαι. Ἦνσι ἁτκτησις, ἤσκηται. Ἦνσι ἀσκητής, ἀσκήτρια. Alcetria, monialis. ἀσκητικός, exercitatorius. ἀτκτητήριον, domus ubi Alcetæ habitant, quasi dicas: Exercitatorium.

βέβαιον, ὁ βέβαιος, stabilis, ἡ βεβαία, τὸ βέβαιον, βεβαίω, ut δηλόν. stabilio, ἡ βεβαίωσις, stabilimentum, confirmatio. ἡ βεβαίωσις, stabilitas, firmitas, item constantia.

ναόν, ut τὸν λόγον, ὁ ναός, templum, Atticè νεώς.

Εἰ γὰρ σολισμὸς ἀνδρὸς, ἡ βῆμα ποδὸς ἡ γέλωις ὀδόντων ἀναγγέλλει τὰ περὶ αὐτῆ, κατα τὸν σοφὸν Σολομῶντα πολλῶ μάλλον εὐχὴ ἢ λατρεία Θεῶ, Ἡμεῖσιν ἐστὶ δικαιοσύνης ἀπάσης, σολὴ τις ἔστα πνευμαλικὴ ἢ θεία, πολλὴν εὐμορφίαν, καὶ κάλλος παρέχευσα ταῖς ἡμετέραις διανοαῖσι, Ἡ ἕκαστα ῥυθμιζουσα βίον οὐκ ἔασα Φαῦλον, ἔδδ᾽ αὐτοπον ἢ διανοίας κρατεῖν, αἰθεῖσθαι πείθευσα τὸν θεόν, ἢ τὴν παρ᾽ αὐτῆ τιμὴν πᾶσαν ἔκονηρῆ νοηταίαν ἀποπέμπουσα παιθεύουσα τὴς αἰσχυρῆς ἢ αἰόπυς, ἢ ἐξελαύνουσα λογισμῆς, ἐν ὑπεροψίᾳ ἢ

τῆ δονῆς καθίστασα τὴν ἐκάστη ψυχὴν. αὕτη γὰρ ἢ ἐπερηφάνια μὴν πρέπει τοῖς τ' χριστῶν σεβόμενοις, τὸ μηδενὶ δελεῦν αἰσχροῦ, ἀλλὰ τῆ ἐν ἐλευθερίᾳ τὴν ψυχὴν καὶ βίῳ καθαρμοῦ, ὅτε μὲν οὖν παντελῶς ἀμήχανον ἄνευ προσευχῆς ἀρετῆ συζῆν, καὶ μετὰ ταύτης πορεύεσθαι ῥόνβιον, οἷμαι δῆλον ἅπασιν εἶναι

Si enim vestis viri & gressus pedis, & risus dentium nuntiat quæ illius, secundum sapientem Salomonem, multò magis oratio & cultus Dei, signum est justitiæ omnis, vestis quædam existens spiritalis & Divina multam venustatem & pulchritudinem præbens nostris mentibus, uniuscujusque conformans vitam non faciens vitam nihili, & absurdum occupare animum, revereri persuadens Deum, & quia ab ipso honorem: omnem mali incantationem ablegare docens turpes & absurdas expellens cogitationes, in contemptu voluptatis constituens uniuscujusque animum. Hæc enim superbia sola competit Christum colentibus, nulli servire turpi, sed servare in libertate animam, & vitam mundatam. Quod igitur omnino impossibile (sit) sine oratione virtuti convivere, & cum hac pertransire vitam, puto clarum omnibus esse.

στολισμὸς, ὁ vestis, vestimentum, ἀ στολίζω, induo, vestio, τὸ στολισμα, vestimentum, ὁ στολιστής, vestiarius, qui stolas & alias vestes conficit.

ἀνδρός, ὁ ἀνήρ, vir, ἀνερός ἀνδρός, ἀνδραδής virilis, magnanimus. ὁ ἀνδροφόνος, homicida. ἡ ἀνδροφονία, homicidium, ἡ ἀνδρεία, fortitudo. ἀνδρείως, ἀνδρι-

α. δαικῶς, viriliter. ἀνδρίζομαι, virilem ætatem ingredi or, vir fio.

βῆμα, τὸ, ἔβηματος, hic significat gressum, in-cessum, βαίνω vado.

γελαῶς, ο. ἔγελατος, risus, ἔγελω per quartam simpl. γελαῶ, rideo, secunda contract. γελατοῖς ποιος artifex risus, γελοῖος, ridiculus.

ὀδόντων ὀδοῦς dens.

ἀναγγέλλει, tertia pers. sing. nam. ab ἀναγγέλλω, annuntio, compos ex ἀνά ἔγγελλω, de quo supra.

σοφόν, ὁ σοφός sapiens, ἡ σοφία, ἡ φιλοσοφία, sapientia. φιλοσοφέω, sapientia studeo.

σολομῶντα, ut ξενοφῶντα, ὁ σολομών, Salomon.

σολήτις, accentus acutus in priore dictione ob sequentem encliticam, ἡ σολή, ἡ σολής, stola vestis.

εὐμορφίαν, ἡ εὐμορφία, venustas, ὁ χῆ ἡ εὐμορφος, venustus, opposita sunt. ἀμορφία, turpitude, ἔαμορφος, turpis, μορφή, forma, species, μορφοῶ, formo, figuro.

κάλλος, τὸ τῆ κάλλεος, pulchritudo, prima contract.

ῥυθμίζω, partic. pres. temp. ἀ ῥυθμίζω, ad numeros aptos redigo. Hic, compono, conformo, effingo, ὁ ῥυθμός, rhythmus concinnitas, ῥυθμικός, rhythmicus.

εἶσα partic. pres. temp. ab. εἶω, fano, ut τιμάω, futur. εἶσω, imperfect. εἶον, εἶαν, ānebam, augetur enim per ei.

Φαῦλον, φαῦλος, pauci. nihili, ἀνθρωπος φαῦλος, homo nullius momenti ἡ φαυλότης, vilitas, αἰτοπος, ὁ χῆ ἡ, absurdus. τὸ αἰτοπον.

αἰδε-

αἰδέσθαι, Infinitivus praesentis temporis ab αἰδέομαι, reverentior.
futur. med. αἰδέσομαι & αἰδέτομαι, ὁ καὶ αἰδεσιμος,
reverendus.

πειθεσσα, particula praesentis temporis à πείθω, persuadeo,
tertia conjugati baryton de quo sup.

γοητεία, ἡ γοητεία, incantatio, fascinatio ὁ γοή-
της, impostor, magus. γοητεύω, incanto.

ἀποπέμπεσθαι. Infinitivus praesentis ab ἀποπέμπομαι, seu
ἀποπέμνω, ablego dimitto abs me. componitur ex
ἀπο & πέμνω, prima conjugati baryton futur. πέμψω
ἀποπέμψω, praesentis med. πέπομπα hinc πομπή,
pompa & ὁ πομπός, qui aliquem deducit.

παιδεύεσσα, particula praesentis temporis à παιδεύω, sexta
baryton. παιδεύσω, ἐπαιδεύεσσα, ὁ καὶ ἡ εὐπαιδευτες,
doctus ὁ καὶ ἡ ἀπαιδευτος, indoctus.

αἰσχροῦς, ὁ αἰσχροῦς, turpis, compar. αἰσχιῶν, superlativus αἰσιστος.

ἐξελαύνεσσα, particula praesentis temporis ab ἐξελαύνω, eji-
cio, extermino. compos. ex praesentis. ἐξ, & ἐλαύνω,
agito, bello, quod sua tempora sumit ab ἐλάω, futur.
ἐλάσω. Aorist. ἤλασα.

λογισμῆς, ὁ λογισμὸς cogitatio, à λογίζομαι,
cogito, ratiocinor praesentis perfecti. λεγόμεναι, λεγόμε-
σαι, λεγόμεναι. ὁ λογιστής, ratiocinator, λογιστικῆς,
ratiocinalis.

ὑπεροψία, Dativus secundae simplici ἡ ὑπεροψία, su-
perbia, contemptus, despicientia, ab ὑπερόπτομαι ὁ
contemno, despicio, ad verbum. supervideo.

ἡδονῆς, ἡ ἡδονή, voluptas, τὸ ἡδές, Idem apud Poetas,
ἡδομαι, delector.

καθισῶσα, partic. pres. à καθισάω, constituo. Idem enim significat apud καθισημι.

ὑπερηφανία, superb. a. secunda si npl. ὑπερηφάνεια, idem, ὑπερήφανος, ὁ καὶ ἡ superbus, ὑπερηφάνως, superbè, ὑπερηφανέω, superbio, sperno, despicio.

σεβομένοις, particip. pres. verbi medii ab σέβωμι. colo, actiuum σέβω, nec conjugatur ultra imperfectum.

δουλεύειν, servire, infin. à δουλεύω, servio, sexta baryton. ὁ δούλος, servus, ἡ δούλη, serva, δουλεία, servitus.

τηρεῖν, Infn. pres. à τηρέω seruo futur. τηρήσω, ἐτήρησα, τετήρηκα, συντηρέω, conseruo, prima conjugat. circumfl.

ἐλευθερία, ἡ ἐλευθερία, libertas ὁ ἐλεύθερος καὶ ἐλευθερίος, liber. ἐλευθερόω, libero.

κεκαθαρμένω, Dat. partic. praeter. temp. pass. à καθαίρω, mundo, purgo. καθαίρομαι, mundo. futur. καθαρέω, praeter. act. κακάθαρκα, pass. κεκάθαρμαι, particip. perf. κεκαθαρμένος, purgatus, mundatus.

παντελῶς, adverb. omninò, perfectè.

πορεύεσθαι, Infnit. pres. à πορεύομαι, vado, futuro πορεύσομαι, Aorist. 1. ἐπορεύθην, ivi.

Πῶς γὰρ ἂν τις ἀρετὴν ἀσκήσειε, μὴ προσίων καὶ προσπίπτων συνεχῶς τῷ ταύτης χορηγῶ καὶ δοτήρι. πῶς δὲ ἂν τις ἐπιθυμήσειεν εἶναι σάφρων καὶ δίκαιος μὴ ὁμιλῶν ἠδέως τῷ ταυτά τε καὶ πλείους τέτων ἀπαιτῶντι παρ' ἡμῶν; βάλομαι δὲ ἐπιδείξω

δείξαι διὰ βραχείων, ὅτι καὶ ἀμαρτημάτων γέ-
μοντας αἱ προσευχαὶ λάβωσιν ἡμᾶς. ταχέως ἀ-
ποκαθαίρσιν ἢ τοὶ τὴν μείζον γένοιτ' ἀν προσευχῆς,
ἢ θεϊότερον, ὅτ' ἀν ἀλεξιφάρμακον φανῆ τι εἶσα
τοῖς ἴασι ψυχᾶς νόσουσι.

Quomodo enim quis virtutem exercuerit, non
accedens, & accidens indefinenter hujus largitori
& datori? Quomodo verò quis cupiverit esse tem-
perans, & justus, non conversans suaviter ei, qui
hæc & plura horum flagitat à nobis? Volo autem
ostendere paucis, quod etiam si peccatorum reple-
tos; orationes nos deprehenderint, citò mudent.
Atqui quid majus sit oratione vel Divinius, quando
medicamentum quiddam videtur existens animis
ægrotañtipus.

*πῶς, quomodo, hîc usurpatur interrogativè alias
infinitum est. & encliticum.*

*ἀσκήσειεν, tertia persona Aoristi Æolici ab ἀσκέω,
exerceo, de quo supra.*

προσιών, partic. à πρότεμι accedo.

*προσπίπτειν, particip. pres à προσπίπτω, acci-
do, advolvor; compos. à prepos πρὸς & πίπτω, cado,
futur. πλάσω, Constructur cum Dativo. ἢ πλώσις, ca-
sus, ἢ ἀντίπλωσις, casuum permutatio.*

*χορηγῶ, ὁ χορηγός, propriè dux & magister
chori, choragus, qui chorum ducit. Item qui orna-
menta sacri choreis necessaria suis sumptibus præbet, &
generatim, qui vis suppeditor & subministrator, ita ut
χορηγός, idem sit quod ὁ δοτῆρ dator, & δοτῆρος, à
δίδωμι, do, perf. pass. δίδομαι, δέδοσθαι, δέδοται.*

Hinc

Ἦντε δοτῆρ. χορηγῶ. ut Φιλέω, chorum duco, item
subministro, suppedito.

ἐπιθυμῆσαι, Aor. Aor. ab ἐπιθυμέω, desidero.
ὁμιλεῖν, particip. pres. ab ὁμιλέω de quo prius
ἡδέος, adverb. suaviter, ὁ ἡδύς, suavis, ἡδέια, ἡδύ,
ἡδόμεαι, delector.

πλείω plur. num. gen. neut. τὰ πλείονα, πλείονα,
πλείω sing. πλείον. Et est compar. grad. πολὺς, τὸ
πολὺ, compar. πλείων, ὁ πλειονος, superlat. πλεί-
στος, τὸ πλάσων.

ἀπαιτῆντι, particip. pres. ab ἀπαιτέω, deprecor, ef-
flagito, compar. ex ἀπὸ & αἰτέω, de quo supra.

Βουλομαι, volo, verbum verbum deponens, fut.
med. βελήτομαι Aor. i. pass. ἐβλήθη, volui.

ἐπιδείξαι, Aorist. i. infinit. ab ἐπιδείκνυμι, ostendi
do, compar. ab ἐπὶ & δείκνυμι.

διὰ βραχέων, paucis, breviter. ὁ βραχίς, ὁ βρα-
χέος, brevis. ἡ βραχεία, το βραχύ.

καὶ, pro καὶ ἐάν, etiam si.

ἁμαρτημάτων, Genit. plur. quinta simpl. τὸ ἁμαρ-
τήμα peccatum, ab ἁμαρτάνω. pecco, ἁμαρτήτω,
ἡ ἁμαρτία, peccatum ὁ ἁμαρτωλός, peccator.

γέμοντας, particip. pres. à γέμω, plenus sum, re-
dundo, Regit genitivum quippe verbum implendi.

λάβωσι, tertia persona. Aorist. 2. conjunct. modis
plur. num. à λαμβάνω, accipio, Aor. 2. ἔλαβον Aor. 2
Conjunct. ἐάν λάβω.

ἀποκαθαίρωσι, tertia pers. plur. num. indic. modis
ab ἀποκαθαίρω, mundo, expurgo, compar. ex ἀπὸ
& καθαίρω, purgo, mundo.

γένοιτ'

γένοιτ' ἂν, fuerit. Aor. optas modi, γενοίμην, γέ-
νοιο. γένοιτο, ἂ γίνομαι seu γίγνομαι.

ἀλεξιφάρμακον, ut τὸ ξύλον, remedium ad-
versus pharmacum seu venenum amuletum, com-
posit. à verbo. ἀλέξω, seu ἀλεξέω, arceo, depello,
propulso. Item. auxilior. & à nomine Φάρμακον,
ὁ καὶ ἀλεξίκακος, depulso mali vel malorum, ἢ
ἀλεξικακία. malorum depulsio.

Φανῆ Conjunct. modi pass. aor. 2. à φαίνω, de quō
jam superius ἐάν φαίνω, Φανῆς, Φανῆ.

νοσῆσι Dat. plur. particip. praesent. temp. à νοσέω &
αἰγροτο, νοσήσω, παρτ. ὁ νοσέων, & νοσέοντος, νοσέν-
τος Dat. plur. τοῖς νοσέεσσι, νοσοῦσι,

Οὐκ ἔν πρώτοι νινευίται φαίνονται διὰ προσευ-
χῆς ἀναλυζόμενοι τὰς πολλὰς πρὸς θεὸν ἀμαρ-
τίας, ἅματε γὰρ ἔλαβεν αὐτοὺς ἡ προσευχὴ καὶ
δικαίως ἐποίητε. καὶ πόλιν εἰδίτη μὲν ἀκολασίαν
καὶ πονηρίαν καὶ παρανόμω βίω συχῆν, ἐπ' ἀνώρθω-
σεν ὀξέως, παλαιᾶς συνηθείας μείζον ἰσχυτάτα
τ' οὐρανίων νόμων πλήρη πεπληκυῖα τὴν πόλιν.
Συνεφελκομένη μεθ' ἑαυτῆς καὶ λαφροζύνην, καὶ
φιλανθρωπίαν, καὶ πραότηθα. καὶ πρόνοιαν πτω-
χῶν, οὐ γὰρ ἀπέχεται χωρὶς τῶν ἐνδιαίτῳ ἀδαι-
τώχοις, ἀλλ' εἰς ἡν ἂν οἰκήσῃ διάνοιαν πλήρως
ποιεῖ δικαιοσύνης πάτης, παιδοτριβοῦσα πρὸς
ἀρετὴν, καὶ κακίαν ἐξορίζετα. καὶ δὴ καὶ τότε εἴτις
εἰσηλθεν εἰς νινευὴ τὴν πόλιν, καὶ πρότερον αὐτὴν ἀκρι-
βῶς ἐπιστάμενος, ἐκ ἂν ἐπέγνω τὴν πόλιν οὕτως
ἐξαίφνης ἀπὸ τῆς φαυλοτέρης βίης πρὸς εὐσέβειαν
μετεφώδησεν.

D

Igitur

Igitur primi Ninivitarum videntur per orationem solvisse multa contra Deum peccata, simul enim cepit illos oratio, & justos fecit, & civitatem assuetam intemperantiae, & malitiae, & vitae iniquae convivere, correxit statim, veteri consuetudine plus potens, caelestium legum plenam faciens civitatem, trahebat secum & temperantiam, & humanitatem & mansuetudinem, & curam mendicorum: non enim sustinet sine istis conversari pauperibus, sed in quamcunque mentem venerit, eam plenam facit justitiae, omnes instruens ad virtutem, & malitiam exterminans. Atqui & tunc si quis intrasset in Ninive civitatem, & prius ipsam accuratè cognoscens, non agnovisset civitatem, sic de repente à via deteriore ad piecateriam transfiliit.

πρῶτοι, ὁ πρῶτος, primus, *superlat. grad.* πρῶτενῶ, primus *lum.* τὰ πρωτεία, primæ.

ἀναλυσάμενοι *loisist* i. *præter. verbi medii*, ut τυψάμενοι, ab ἀναλύω *dissolvo. resolvo*, ab ἀναλύω, λύσω, ἀναλύσω, ἔλυσα, ἀνέλυσα, λυσάμενος, ἀναλυσάμενος, ἢ λύσις, *solutio*, ἀνάλυσις, *resolutio*.

ἅματε, *simul*, *adverb. cum dictione enclitica* τε.

εἰθισμένην, *partic. pass. præter. temp.* ab εἰθίζω, *assuefacio*, *imperf.* εἰθίζον, *augetur enim per* εἰθίζομαι, *assuefactio*, *particip. perf.* εἰθισμένος, εἰθισμένη, εἰθισμένον, κατὰ, το εἰθισμένον, *more solito*.

ἀκολασία. *Dat. secunda simp.* ἢ ἀκολασία, *intemperantia*, ἀκόλασος, *intemperans*, *incontinentens*.

ἐπ' ἀνὼρ

ἐπανόρθωσεν, Aor. 1. indic. modi ab ἐπανορθόω, corrigo, ut δηλώω, fut. ἐπανορθώσω. Compositur ex, ἐπι & ἀνά, & ὀρθόω, imperfect. ἐπανόρθωσον, ἐπανόρθωσεν & ἐπηνόρθωσεν,

ὄξείως, adverb. statim aliā acute, ὀξύς acutus, ἡ ὄξεια, τὸ ὄξύ, ὄξυνω, acuto.

παλαιᾶς Genit. secunda, simpl. ὁ παλαιός, antiquus ἢ παλαιά, τὸ παλαιόν.

συνήθειας Genit. secunda simpl. ἡ συνήθεια consuetudo, familiaritas, ὁ χὲ ἢ συνήθης, consuetus, familiaris, συνήθως, consuetè, pro more, familiariter.

μείζον, majus, compar. grad. ὁ μέγας, μείζον, τὸ μείζον, μέγισον.

ἰσχύσατα partic. Aorist. 1. ab ἰσχύω possum, valeo, sextabaryton. futur. ἰσχύω, Aorist. 1. ἰτχυσά, Aorist. 1. part. ὁ ἰσχύσας, ἡ ἰτχύσατα, ἰτχύς, τῆς ἰτχύος, robur, vis, potentia, ἰτχυρὸς, robustus, potens ἰσχυρῶς, robustè, validè, ἰσχυρόω, robustum facio, corroboro.

πλήρη, accus. sing. ab ὁ χὲ ἢ πλήρης, plenus, & χὲ τὸ πλήρες, πλήρης, prima de lin. contract. regit genit. Est enim nomen copiae, πλήρῳ, impleo, ut δηλώω, ἡ πλήρωσις, impletio, τὸ πλήρωμα, complementum.

πεποιηκυῖα, particip. perf. act. ὁ πεποιηκός, & πεποιηκός, ἡ πεποιηκυῖα, τῆς πεποιηκυῖας ἀποιῶ, facio.

συμφελεκευμένη, partic. pres. temp. ἀ συμφελεκευμα, attraho, compositur ex συνη & ἐπι, cuius

tenuis mutatur in aspiratam, abieeto per apostrophum jota, & ἔλκω, seu ἔλκωμαι, traho, imperfect. εἶλκον. augetur enim per ει.

μετ' ἑαυτῆς, secum, abieitur a prepositionis μετὰ, & τ mutatur in θ.

πλωχῶν, ὁ πλωχὸς, mendicus, ἢ πλωχεία, mendicitas. τὸ πλωχεῖον, locus in quo mendici degunt & aluntur, πλωχοδοχεῖον, idem, πλωχευω, mendico.

ἀνέχεταί, verb med. pres. temp. ab ἀνέχομαι sustulero, tolero, ἀνέχεσθαι & ἀπέχεσθαι. Sustine & abstine, ἀνέχω, idem, ἢ ἀνοχή, tolerantia, patientia, isem. cessatio. Hinc ἀνοχαί, induciæ.

ἐνδαιτᾶσθαι, Inf. pres. ut τιμᾶσθαι, ab ἐνδαιτέομαι, secunda conjugat circumflex, inhabito, conversor, vivere inter aliquos. compos. ex ἐν & δαιτέομαι, vitam dego, cuius plura significata, lexica ostendent. Regis hic dativum, vi prepositionis ἐν. perinde enim est ἐνδαιτέομαι, πλωχοῖς, atque δαιτέομαι ἐν πλωχοῖς.

οικήσῃ, Aorist. I. conjunct. modi ab οικήω habito, οικήσω, ὤκησα, Aor. I. conjunct. ἕαν οικήσω, οικήσῃς, οικήσῃ.

ὁ οἶκος, domus, ἢ οικήα, τὸ οἶκημα, idem, ὁ οἰκέτης, famulus.

παιδοτριβῆσα, partic. pres. à παιδοτριβέω. instruo, erudio, futur. παιδοτριβήσω Aorist. I. ἐπαιδοτριβήσα, nam composita à nominibus augetur in principio.

ἐξορίζεσθαι, partic. pres. ab ἐξορίζω, extermino, ejicio,

ejicio, comprobitur ab εἶξ & ὀρίζω, finio, definitio, termino ὀρισμός, finitio, definitio, ὀρισμός, idem, ὀριστικός, finitivus, ὁ ὀρίσῃς ἡλικός, mensuror, ὁ ὀρίζων, ὁ ὀρίζοντος. Ηορίχον finitor, finiens, ὁ ὀζορισμός, expulsio, excernatio

εἰσῆλθην, Aorist. 2. aēt. ab εἰσέρχομαι, ingredior ab εἰς & ἔρχομαι. Aor. 2. εἰσῆλθον.

πρότερον, prius, τίς adverb. aliàs nomen, ἑπρότερος, ἡ πρότερα, τὸ πρότερον, ἀπρόσ. πρόσ.

ἐπισάμενος, partic. Praes. temp. ab ἐπίσάμαι, de quo sup & in Grammat.

ἐπέγνω, tertia persona Aorist. 2. ab ἐπιγιγνώσκω, cognosco, quod sumit sua tempora à γινώω, à quo fit verbum ἐπιμι, γινώμι tertia conjug. verbi ἐπιμι. Aor. 2. ἔγνω, ἔγνως, ἔγνω, ἐπέγνω, ἐπέγνως, ἐπέγνω, ἡ γινώσις, cognitio, γινώσις, cognitus, notus. ἀγνώσις, ignotus.

ἐξαίφνης, adverb. derepentē.

Φαυλοτέρη, ὁ Φαῦλος, vilis. compar. ὁ Φαυλότερος.

μετεπήδησεν, Aorist. 1. aēt. à μελαπηδάω, ex μετὰ & πήδαω, futur. πήδησω, Aorist. 1. ἐπήδησα μετεπήδησα, secunda conjugat. circumst. τὸ πήδημα, saltus, saltatio.

ὥσπερ γὰρ γυναῖκα πτωχὴν ῥάκια φέρσαν, μετὰ τις χρυσοῖς ἱματίοις κεκοσμημένην ἰδὼν, οὐκ ἂν ἐπιγνοίη τὸ γύναιον, ἕως ὅ τὴν πόλιν ἐκείνην εἰδὼς πτωχεύσασαν πρότερον, καὶ τὸ πνευματικῶν ἔρημον οὖσαν θεσαυρῶν, ἡ γινώσκει ἂν ἡ τις ἡ πόλις, ἢ τσοῦτον ἰσχυρεῖ εὐχὴ μελαβαλοῦσα καὶ

τρόπον ἢ βίον πρὸς ἀρετὴν ἐπαναγαγεῖν. ἢ γυνὴ
 δετις ἐν ἀκολασίᾳ ἢ πορνίᾳ παν ἀβιβιακνία τ
 χρόνον, ἀματε πρὸς ἐπέσε πρὸς τοὺς πόδας ἔχρι-
 σου ἢ σωτηρίας ἔτυχεν. οὐ τοίνυν ἀποκαθαίρει μό-
 νοι αμαρτίας, ἀλλὰ ἢ κινδύνους ἀποκρούειαι μεγά-
 λους, ὅγε τοι βασιλεὺς ὁμῶς τε ἢ προφήτης ὁ θαι-
 μάσιος Δαυὶδ τοὺς πολλοὺς ἢ χαλεποὺς πολέ-
 μας τῇ προσευχῇ διήφυγε. ταῦτο μόνον τὸ ἔπλον
 τῆς στρατίας προβαλλόμενος ἢ παρῆχων τοῖς ἑαυτῶ
 στρατιώταις κατ' ἡσυχίαν καὶ ἀδραν ἀπολαύειν
 τῆς νίκης.

Quemadmodum enim mulierem mendicam .
 centones ferentem, post hac aliquis aureis vesti-
 mentis ornatam videns, non agnosceret mulierculam:
 sic & civitatem illam videns mendicantem prius,
 & spiritualium forbam existentem thesaurorum,
 ignorasset, quænam (esset) illa civitas quam
 tantum potuit oratio transmutare, & mores & vi-
 tam ad virtutem adducere. Et foemina quædam in
 intemperantia, & fornicatione omne vivens tem-
 pus, simul atque accidit ad pedes Christi, etiam
 salutem obtinuit. Non solum autem purgat pecca-
 ta, sed & pericula amover magna. Nam Rex simul
 & propheta admirabilis Davit, multa & gravia
 bella oratione fugavit. Hoc solum munimentum
 exercitui objiciens & præbens suis militibus secun-
 dum quietem & securitatem frui victoria.

γυναῖκα. accus. quinta simpl. ἡ γυνή, τῆς γυναικός,
 γυναικείος muliebris.

ρακία, ut τὰ ξύλα, τὸ ράκιον, vestis vilis, & de-
 trita,

trita, cento, τὸ ῥάκος, ἔ ῥακίος, idem, ὁ ῥακίος, pannolus.

Φέρουσιν, partic. pres. à Φέρω.

Χρυσοῖς, , με τοῖς λόγοις ὁ χρύσεος, χρυσῆς, aureus. ὁ χρύσος, τὸ χρυσίον, aurum; χρυσόω, in auro.

ἱματίοις, Dat. plur. τὸ ἱμάτιον, vestimentum.

κεκοσμημένην, particip. pass. prater. temp. à κοσμή-
μφομαι, ornor, condecoror. κοσμέω, orno κατμή-
σω, prima conjug. circumfl. ὁ κόσμος, mundus, ὁ ἢ ἡ
κόσμιος, moderatus, modestus.

ἰδῶν, particip. aorist. 2. ἔ ἰδόντας, ab εἶδω, de
quo jam scripsimus.

ἐπιγνοίη, Opt. modi Aor. 2. vel pres. temp. γνοίην,
γνοίης, γνοίη, à γνῶμι ἔ γινώσκω, cognosco,
ἐπιγνοίην, ἐπιγνοίης, ἐπιγνοίη, ab ἐπιγινώσκω.

τὸ γύναιον, diminut. muliercula, de diminutivis.

εἰδῶς, particip. prater. temp. τῆ εἰδότος, ἡ εἰδυῖα,
ἡ εἰδυῖας, per syncope, pro εἰδηκῶς εἰδηκυῖα, εἰδη-
κός, ab εἶδω, seu εἶδω.

πρωχεύουσιν, partic. pres. à πρωχεύω mendico
ἔρημος, ὁ ἢ ἡ ἔρημος, orbus, expers, Regit genit
ἡ ἔρημία, solitudo, orbis.

ἠγνόησεν, Aorist. 1. ab ἀγνοίω, ignoro, futur.
ἀγνοήσω, Aorist. 1. ἠγνόησα, ἡ ἀγνοία, ignorantia.

ἰσχυσεν, Aorist. 1. ab ἰσχύω, possum, de quo supra.

μεταβαλῆσα, Aorist. 2. aor. à μεταβάλλω.
mutor. transmutor, futur. μεταβαλώ. Aorist. 2 με-
τεβαλον, Aorist. 2 partic. ὁ μεταβαλὼν, ἡ μετα-
βαλῆσα, το μεταβαλὼν, componitur ex μετα ἔ
βάλλω.

ἑπαναγαγεῖν, Aorist. 2. Infin. ab ἐπανάγω, tra-
duco, ex ἐπι & ἀνά & ἄγω, de ἄγω, Aor. 2. ἤγον,
ἤγαγον. Aorist. 2. Infin. ἀγεῖν, ἀγαγεῖν, ἐπανα-
γαγεῖν.

πορνεία, ἡ πορνεία, fornicatio. ἡ πόρνη, mere-
tricis, το πορνείον, lupanar, πορνεύω, scortor. τὸ πορ-
νίδιον, scortillum. ὁ πορνικός, meretricius.

βεβιωκυῖα, particip. praeter. aet. à βιώω, vivo, fut.
βιώσω, βεβιωκα, ὁ βεβιωκῶς, ἡ βεβιωκυῖα, τὸ
βεβιωκῶς.

προσέπεσεν, Aorist. 2. aet. à προσπίπτω, accido,
de quo supra.

ἔτυχεν, Aorist. 2. indic. modi. à τυγχάνω. Habet
genitivum,

κινδύους, ut τοὺς λόγους, ὁ κίνδυνος, pericu-
lum. κινδυνεύω, periclitor, ὁ κῆ ή ἀκίνδυνος, peri-
culi expers.

ἀπεκρέσται, verb. med. praes. indic. modi. ἀπικρέο-
μαι, amolior, propulso, ex ἀπό & κρούομαι, seu
κρούω, pulso.

χαλεπούς, ut τοὺς λόγους, ὁ χαλεπός, difficilis,
arduus. ἡ χαλεπότης, difficultas. χαλεπαίνω, aggrō
fero, quinta conjugat.

διέφυγεν, Aorist. 2. Indic. mod. à διαφεύγω, ef-
fugio, Aorist. 2. ἐφυγον, διέφυγον, de quo supra.

ὄπλον, ut τὸ ξύλον, arma, armatura, ὁ ὀπλίτης,
armatus, qui arma fert, ὀπλίζω, armo.

τῆς στρατιάς, Genit. secunda simpl. ἡ στρατιὰ, ex-
ercitus, ὁ στρατιώτης, miles, στρατεύω, milito, στρα-
τιωτικός, militaris, ἡ στρατεία, expeditio, militia,
στρατη-

στρατηγέω, exercitum, duco. τὸ στρατήγημα, Strategema ὁ στρατηγός, Dux exercitus.

προβαλλόμενος, particip. pres. temp. vocis media ἄ
προβάλλω, seu προβάλλομαι, objicio, obtendo.
Componitur ex πρὸ & βάλλω, de quo sup. fungitur
hic cum genitivo, vi prepositionis, quasi diceret D. Chry-
sost. βαλλόμενος πρὸ τῆς στρατιᾶς.

παρέχων, parti. ἄπαρέχω, praebeco, de quo antea.

ἡσυχίαν, ἢ ἡσυχία, quies, otium, ὁχὴ ἢ ἡσυχος,
quietus. ὁχὴ ἢ ἡσύχιος, idem, ἡσυχάζω, quiesco.

ἀδειαν, ἢ ἀδεία, securitas. ἀδειῶς, adverb. securè,
ὁχὴ ἢ ἀδεις, sine metu.

τῆς νίκης, καὶ τῆς τιμῆς, ἢ νίκη, victoria, ὁ νικητῆς,
victor, νικάω, vinco.

ὡς οἱ μὲν ἄλλοι βασιλεῖς ἐν τῇ τῶν στρατηγῶν
ἐμπειρίᾳ καὶ τῇ τέχνῃ καὶ τοξόταις, καὶ ὀπλίταις καὶ ἰπ-
πεῦσι, τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας εἶχον, ὁ δὲ μέγας
Δαυὶδ τοῖς ἀγίοις εὐχαῖς τὴν στρατιάν ἐτείχιζεν, οὐ
βλέπων εἰς ὄφρυν στρατηγῶν καὶ ταξιάρχων καὶ ἰπ-
πάρχων, οὐδὲ χρήματα συλλέγων, οὐδὲ ὅπλα κα-
τασκευάζων, ἀλλὰ τὴν θεῖαν πανοπλίαν ἐξ οὐρανοῦ
καταφέρων, πανοπλία γὰρ, ὡς ἀληθῶς οὐράνιος ἢ
θεῖα προσευχὴ καὶ μόνη δύναται φυλάττειν βε-
βαίως τοὺς δεδοκότες αὐτοὺς τῶ θεῶ τὴν μὲν γὰρ τῆ
ὀπλιτῶν ἰσχύνει καὶ ἐπιστήμην, καὶ τοξοτῶν ἐμπει-
ρίαν καὶ προδοσίαν πολλάκις ἀπεφάνει μάταιον καὶ
βλέμματα πολεμικὰ, καὶ ἀντιπάλων εὐψυχία
καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τοῦτοις, προσευχὴ δὲ ἀμα-
χον ὄπλον καὶ ἀσφαλές φυλακτήριον, ὁμοίως μὲν
στρατιώτην ἕνα ὁμοίως δὲ, πολλὰς ἀποκρομένην
μυριά-

μυριάδας. ἔπει καὶ Δαυὶδ ὁ θαυμασίος τὸν Γολιάδ ἐκείνον, ὡς περ δαίμονα τινα φοβερὸν ἐπερχομένον, ἔχ' ὅπλοις οὐδὲ ξίφεσιν, ἀλλ' εὐχαῖς κατήνεγκεν. οὕτως ἰσχυρὸν μὲν Βασιλεῦσιν ἐν μάχῃς ὄπλον ἢ πρῶτευχὴ ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἡμῖν πρὸς δαίμονας.

Itaque alii quidem Reges in ducum peritia & arte, & sagittariis, & armatis, & equitibus spem salutis habebant; magnus verò David sanctis orationibus exercitum vallabat, non respiciens in faciem Ducum & Centurionum, & equitibus præfectorum, neque pecunias colligens, neque arma parans, sed Divinam armaturam ex cælo deferens. Armatura enim verè cœlestis oratio, & sola potest custodire stabiliter tradentes seipso Deo. Armatorum enim vim & scientiam, & sagittariorum peritiam, & prodicionem sæpè ostendant vanam, & oculi hostiles, & adversariorum magnanimitas, & alia multa ad hæc. Oratio verò inexpugnabilis armatura est, & tuta munitio, similiter militem unum, & similiter multas propulsans myriadas, postquam & David mirabilis illum Goliad, tanquam Dæmonem quendam terribilem imminentem non armis, neque gladiis, sed orationibus prostravit. Tam fortis Regibus in pugnis armatura (est) oratio, fortis verò & nobis adversus dæmones.

ἐμπειρία. Dat. sing. secunda simpl. ἢ ἐμπειρία, experientia. ὁ ἐμπειρος, expertus.

τέχνη, ἢ τέχνη, ars, τεχνικός, artificialis.

το ὄσσει, Dat. plur. ὁ τοξότης, *prima simpl sagittarius*, ὀξεύω, & τοξασομαι, *jaculor*, sagittas mitto, τὸ τόξον, *arcus ἢ τοξοσύνη*, *ars sagittandi*, τοξοποιῶ, *arcus & jacula conficio*.

ἵππευσι, Dat. plur. *tertia declin. contract.* ὁ ἵππεύς, *eques*. Dat. plur. à *nomin. sing. add. το* ὄχη ἢ ἵππος, *equus*, ἵππεύω, *equito*, ἐφιππιον, *erhippium*, *quia equo imponitur*.

ἐτειχίζεν, *Imperf. indic. modi* à *τειχίζω*, *muro circumdo*, *munio*.

βλέπων, *partic. present. temp* à *βλέπω*, *video*, *prima conjug. baryton futur.* βλέψω. *Aor. 1.* ἔβλεψα. *Aor. med.* ἐβλεψάμην

ὄφρυν, ἢ ὄφρυς, ἢ ὄφρυός, *supercilium*, *quinta simpl.* ὁ ὄφρυος, *τοῦ ὄφρυοντος*, *superciliofus*.

ταξίαρχον, ὁ ταξίαρχος, *centurio*. *compof. à nomine* τάξις, *ordo*, & ἀρχός, *Imperator*. Sic ὁ ἵππαρχος, *qui praest equibus*.

χρήματα, τὸ χοῆμα, *pecunia*, *ad verbum*, *utensile* à *χράομαι* *χράομαι*, *utor*, *prat. perf.* κίχρημαι, *usus sum*. Hinc *χρήμα*, *pecunia*, ἢ *χρήσις* *usus*.

συλλέγων, *partic. pres* à *συλλέγω*, *colligo*, *compof. ex συν & λγω*, *secunda conjug. baryton prat med.* συλλέλογα. Hinc *συλλογή*, *collectio*, ὁ *σύλλογος*, *conventus*, *collegium*.

κατασκευάζων, *part. pres.* à *κατασκευάζω*. *praeparo*, *κατα & σκευάζω* *paro*, *conficio*.

καταφέρων, *partic. pres.* à *καταφέρω*, *ex κατά & φέρω* *de quo iam scrips.*

δυνατά, *pres indic. modi* à *δύναμαι*, *possum*, *valear*.

Φυλάττειν, *Infn. pres. à Φυλάττω, custodio, de quo supra.*

δεδωκότας, *part. prat. perf. ὁ δεικνώς, τῷ δεικνόμενῳ, à δίδωμι.*

ὀπλιτῶν, *Genit. plur. ὁ ὀπλίτης, prima simpl. armatus.*

ἰσχὺν, ἢ ἰσχὺς, τῆς ἰσχύος *quinta simpl. vis potentia.*

προδοσία, *secunda simpl. prodicio, ὁ προδότης, proditor. à προδίδωμι, prodo, trado.*

ὑπερφαινει, *ab ὑποφαινω, ostendo, ex ὑπὲρ & φαινω, de quo serius.*

ματαιον, ὁ καὶ ἡ μάταιος, *vanus, irritus, stultus, ἡ ματαιότης, τῆς ματαιότητος, vanitas.*

βλέμματα, τὸ βλέμμα, *oculus, visus, aspectus, à βλέπω, video. prat. pass. βεβλεμμα. Hinc τὸ βλέμμα,*

πολεμικῶν, ὁ πόλεμος, *bellum, ὁ πολέμιος, hostis, ὁ πολεμικός, hostilis.*

ἀντιπάλων, *Genit. plur. ὁ ἀντίπαλος, adversarius.*

ἡ εὐψυχία, *magnanimitas, ὁ καὶ ἡ εὐψυχος, magnanimus, εὐψύχως, animosè, εὐψυχέω, sumo animo forti, constanti.*

ἀμαχον, ὁ καὶ ἡ ἀμαχος, *inexpugnabilis.*

ἀσφαλές, *ut τὸ ἀληθές, ὁ καὶ ἡ ἀσφαλής, tutus, securus, securitas.*

Φυλακῆριον τὸ, *custodia, propugnaculum, à Φυλάττω, custodio.*

ἓνα, *accus. sing. εἷς, unus, μία, ἓν,*

μυριάδας, accusat. plur. ἡ μυριάς, ἡ μυριάδος, Myrias.

ἐπέρχομενον, partic. pres. ab ἐπέρχομαι, super-
venio, advenio, aggredior ex ἐπί ὅ ἐρχομαι ve-
nio.

ξίφεσι, Dat plur. τὸ ξίφος, gladius, ut τὸ τεῖχος,
κατήνευγε, Aor. 1. ὅ 2. indic. modi ἀκαταφέρω,
quod hic est, prosterno.

μάχαις, Dat. plur ἡ μάχι, pugna, μάχομαι,
pugno. ὁ ἢ ἡ μάχιμος, pugnax, ὁ μαχητής, pu-
gnator.

δαίμονας accusat plur. ὁ δαίμων, ὁ δαίμονος, vocat.
ὦ δαίμον.

Οὕτω καὶ ὁ βασιλεὺς ἐξελίκεσθαι περιγίνεται τῷ
πολέμῳ τὴν περὶ τῶν στρατιῶν ἐκὸς ὀπλίτας, εὐ-
χὰς δὲ μόνως ἀνίστησας ἢ πλῆθει τῶν ἀντιπάλων
ἔτω καὶ θάνατον διεφυγεν μετὰ τῆς προσήκουσας
εὐλαβείας τῷ θεῷ προσπεσῶν, καὶ ἡ προσευχὴ μό-
νη δέδικεν ἀναβιβῆσαι τῷ βασιλεῖ καὶ μὲν γε ὅτε
ψυχὴν ἐμαρτηκυῖαν ἢ προσευχὴν ῥαδίως ἀποκοι-
θάσει, διδάσκει ἡμᾶς ὁ τελώνης, δεηθεῖς ὁ θεὸς
τυχεῖν ἀφίσεως, καὶ τυχῶν, διδάσκει δὲ καὶ ὁ λεῖ-
πρὸς, ἀματε προσπεσῶν τῷ θεῷ, καὶ καθαρθεῖς
εὐθεως. εἰ δὲ σῶμα διεφθαρμένον ὁ θεὸς ὀξείως
ιάσεται, πολλῶν μᾶλλον ψυχὴν νεοσηκυῖαν θε-
ρατεύσει φιλανθρώπως. ὅσω γὰρ τιμιωτέρα τῆ
σώματος ἢ ψυχὴ τσοῦτα μᾶλλον εἰκὸς περὶ τού-
την πλείονα σπουδὴν ἐπιδείνυσθαι τὸν θεόν. καὶ ἰ-
μύρια ἂν τις ἔχοις λέγει καὶ παλαιὰ καὶ καινὰ, εἰ
πάν-

πάντας ἐξαρθεύμεθαι βούλοιο τοὺς διὰ προ-
σευχῆς ἑσωσμένους.

Sic & Rex Ezechias superior fit in bello Persarum, exercitum quidem non armans, solas verò orationes opponens multitudini hostium. Sic & mortem effugit cum decenti pietate Deo accidens, & sola oratio dedit Regi reviviscere. Porro quod animam peccantem oratio facillè mundet, docet nos telonarius precatus Deum consequi remissionem, & consecutus est. Docet & leprosus, si nudi & accidens Deo, statim mundatus est. Si verò corpore corruptum Deus statim sanavit, multò magis animam agrotantem curabit humaniter. Quia enim pretiosior corpore anima, tantò magis par est circa ipsam majorem curam ostendere Deum. Et, infinita quis habeat dicere & vetera & nova, si omnes enumerare velit perorationem salvatos.

ἐζεχίας, Ezechias declinatur ut αινείας.

Περιγίνεται, περιγίνομαι, seu περιγίνομαι, fit superior, visco. Ex περι & γίνομαι, de quo supr. & in Grammat. Regis hoc loco genitivum, quia verba superandi habent genitivum.

οὐχ, pro ἐκ, mutatur κ in aspiratam χ, propter asperum spiritum sequentem in dictione ὀπλίτας, qua est particip. aetiv. Aorist. I. ab ὀπλίζω, αἴτιο.

ἀντισηΐσας, Aorist. I. aet. partic. ab ἀνθίσημι, cui varia significatio, hic idem est quod oppono, objicio, regiῶ, accusativum.

τῶ πλῆθει τὸ πλῆθος, multitudo, prima con-
strad.

προσηκῆσης, partic. pres. ὁ προσήκων, ἡ προ-
σήκασα, τῆς προσηκῆσης, τὸ προσήκον, de quo in-
itio diximus.

εὐλαβείας, ἡ εὐλάβεια, metus, reverentia, re-
ligio ὁ καὶ ἡ εὐλαβῆς, religiosus, reverens. εὐλα-
βῶ, reverentiam habeo.

προσπετῶν, Aor. 2. ἀ προσπίπτω, de quo jam
aliquoties.

ἀναβιῶναι, infinit. ab ἀνὰ ἔ βιωμαι, quod fit ἀ
βιόω, vivo, ἀναβιόω, revivisco, ἀναβίωμι, idem,
tertia conjugationis verborum in μι.

ἡμαρτηκῶν, partic. pres. perf. ὁ ἡμαρτικῶς. ἡ
ἡμαρτηκῶν, τὸ ἡμαρτηκῶς, ab ἀμαρτάνω, pecco,
futur. ἀμαρτήσω.

ὁ τελώνης, ὁ τελώνης, telonarius, publicanus.

δεήσεις Aorist. 1. ἀ δέομαι oro rogo futur. δεήσο-
μαι, Regit genit.

τυχεῖν, Aorist. 1. Infinit. ἀ τυγχάνω. Habet gen.
τυχῶν, autem est Aorist. 2. part. ab eodem verbo.

ὁ λεπρὸς, tertia declin. ἀ quo latinum, leprosus, ἡ
λέπρα, lepra.

καθαρθεῖς, particip. pass Aorist. ut τυφθεῖς, ἀ
καθαίρομαι, mudo, καθαίρω, mudo de quo sup.

διεφθαρμένον, perfect. pass part. ἀ διαφθείρω,
corrumpro, διαφθείρομαι, corrumpro, prater. αἶτ.

διέφθαρκα, pass. διέφθαρμαι, ἀ particip. διεφθα-
ρμένος, διεφθάρμη, διεφθαρμένον, de quo supra.

ιάσατο Aor. 1. med. ab ἰάομαι, sano, medeor.
fut.

futur. med. ἰάσομαι, prater. perf. ἴαμαι, ἴαται ἢ ἴαται, hinc τὸ ἴαμα, medicamentum, sanatio ἢ ἴασις, sanatio, ἰατῆρ. medicus, ἢ ἰατρὸς ἰητῆρ, ἢ ἰατρὸς, idem, τὸ ἰατρεῖον, officina curandi.

νοσηκυῖαν, prater. perf. παρτ. αἰτ. ἀνοσέω, agros, de quo jam ante.

θεραπεύσει, futur. 1. ἀθεοαπέω, curo.

τιμιωτέρα, ὀτίμιος, pretiosus, τιμιώτερος, τιμιώτατος.

εἰκὸς, gen. neutr. ἔεικτος, par est verisimile, probabile. Item, consentaneum, ὡς, εἰκὸς πιστεύειν, ut par est credere.

καινὰ, ut τὰ ξύλα, ὀκαινὸς, ἢ καινὴ, τὸ καινόν, novus, ἢ καινότης, ἢ καινότητος, novitas.

ἐξαριθμεῖσθαι, Infinit. vocis media ab ἐξαριθμῆς, de quo supra.

βέλοιο, Orat. prater. βελοίμην, βέλοιο, βέλοιο, ἀβέλομαι.

ρεζωσμένωσ, partic. pass. perf. ἀρῶζω, sermo, perf. pass. partic. ρεσμένος.

ἴσως δέ τις τῶν ῥαθυμοτέρων ἢ ἐν ἐφελόντων ἐπιμελῶσ προσεύχεσθαι ἢ σπυδαίωσ, ἐκῶνα τὰ ῥήματα πείσκειν ἄν εἰρηκέναι τὸν θεόν, ὡς, οὐ πάντῃσ, ὀλέγων κύριε, κύριε εἰτελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἁγανῶν, ἀλλ' ὀποιῶν τὸ θελημα τῶ πατρὸσ μῶ, ἢ ἐνεύρανοῖσ, ἐγὰ δέ τι μόνην ἐξαρκεῖν πρὸσ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὴν προσευχὴν ἐνόμιζων, εἰκότως ἄν τις τῶτοισ ἐκέχρητο τοῖσ λόγοισ, ἐπεὶ δὲ κεφάλαιον εἶναι ἀγαθῶν τὴν προσευχὴν
Φημι ἢ

Φημι, ἡ κρηπίδα ἢ ῥίζα ἔστι λυσιτελέουτος, μηδείς
ἐπὶ προστάσει ῥαθυμίας ἐκείναις κεχρησθῶ τοῖς
λόγοις. ἔδὲ γὰρ σωφροσύνη μόνη δύναται σώζην
αἰεὶ τὰ ἄλλων ἀγαθῶν, ἔδὲ πρὸνσια πτωχῶν,
ἔδὲ χρηστότης, ἔδὲ ἄλλο τι τῶν σκεδαίων, ἀλλὰ
δεῖ πάντα συνδραμῆν εἰς τὰς ἡμετέρας ψυχὰς,
προσευχὴ δὲ ὡσπερ ῥίζα ἢ κρηπίς ὑπόκειται. ἢ
ὡσπερ πλοῖον ἢ οἰκίαν τα κάταθεν ἰσχυρα ποιεῖ
ἢ συνέχει, ἔτω τὸν ἡμέτερον βίον αἰπροσευχῆ
συγκρατῆσιν. ἀνευ δὲ ταύτης ἔδὲν ἂν ἡμῖν ἀγαθόν,
ἔδὲ βυτήριον γένοιτο.

Fortè verò quis ignaviorum, & non volentium
studiosè orare, & diligenter, illa verba sibi persua-
serit dixisse Deum, videlicet: Non omnis qui dicie
mihi Domine, Domine, intrabit in regnum celo-
rum, sed faciens voluntatem Patris mei, qui in
cœlis est. Ego verò si solam sufficere ad nostram
salutem orationem existimem, meritò quis his ute-
retur sermonibus: postquam verò caput esse bono-
rum orationem dico, & fundamentum & radicem
utilis vitæ, nullus ad prætextum ignaviae illis uti-
tur verbis: Neque enim temperantia sola potest
salvare absque aliis bonis, neque cura pauperum,
neque bonitas, neque aliud aliquid expetendorum,
sed oportet omnia concurrere in nostras animas,
oratio verò tanquam radix & crepido substernitur.
Et quemadmodum navem & domum, ea quæ in-
frà, firmam faciunt & continent: Sic & nostram
vitam orationes continent, sine hac autem nihil nobis
bonum, nihilque salutare acciderit.

ἴσως, *adverb.* fortassis, & aequaliter. ἴσος vel ἴσος, *aqualis.* ἡ ἰσότης, *aqualitas.* ἰσῶ, *futur.* ἰζώσω, *ut* δηλώω.

ῥαθυμοτέρων, *compar. grad.* ὀράθυμοι, *piger,* ῥαθυμότερος, *pigrior.* ἡ ῥαθυμία, *pigritia,* ῥαθυμῶ, *pigitior.*

ἐθελόντων *partic. pres. act.* ab ἐθέλω, *volo,* dicitur etiam θέλω, *futur.* θελήσω, *θέλημα,* *voluntas.*

ἐπιμελῶς, *adverb.* diligenter, ὁ καὶ ἡ ἐπιμελής *diligens,* ἡ ἐπιμέλεια, *diligentia cura,* ἐπιμελέω, *curo.*

σπυδαίως, *adverb.* diligenter, ἡ σπυδαία, *diligentia.* ὁ σπυδαίος, *diligens,* studiosus. τὰ σπυδαία, *honestia,* expetenda.

ῥήματα, *plur. num.* τὸ ῥήμα, *verbum,* formatur à ῥέω, ῥήσω, ἔρρηκα, ἔρρημαι. hinc ῥήμα, *dictio,* *verbum* ἔρρησαι, hinc ἡ ῥήσις, τῆς ῥήσεως, *dictio.* τὸ ῥησίδιον, *dictiuncula,* ἔρρηται, hinc ῥήτωρ, *Rhetor.*

πείθειν. *tertia pers. sing. num. Aorist.* Aeolici, *Optat. modi* à πείθω, *persuadeo,* de quo superius.

εἰρηκίαι *prater. pers. act. Infinit. modi,* ab εἶρέω, εἶρήσω, εἶρηκα, *angetur enim per ea.*

εἰσελεύσεται, *futur. med.* ab εἰσέρχομαι, *ingredior.* sumit sua tempora ab εἰσελεύθω.

ὁ ποιῶν, *particip. pres. act.* à ποιέω, *facio.*

ἐξαρκεῖν, *infin. pres.* ab ἐξαρκέω, *sufficio,* ab ἐξ & ἀρκέω. *fut.* ἀρκεῖσθαι, ἐξαρκέσω.

εἰόμιζεν, *Imperfectum.* à νομίζω, *puto.*

εἰκότως

εἰκότως. adverb. merito, jure.

ἐκέχρητο, plusquamperf. pass. vocis à dependenti
χρέομαι, utor, futur. med χρήσομαι, prat. perf.
κεχρησάμην plusquamperf. ἐκέχρησεν, ἐκέχρηστο, ἐκέ-
χρηστο.

κεφάλαιον, τὸ caput, summa, fons. ὁ ἢ, κεφα-
λαιώδης, principalis, κεφαλαιώδης, summarie.

Φημί, dico. . pres. indic. modi, anomalum in μι,
quod reperies in Grammat.

κρηπίδα accusat. quinta simpl. ἡ κρηπίς, ἡ κρηπίς
δος, basis, crepido, fundamentum.

ρίζαν, ἡρίζω, radix, secunda simpl.

λυσιτελέωντας, partic. presens, à λυσιτελέω
utilis sum. Εκπεδίο, prosum. ὁ ἢ λυσιτελής
utilis, fructuosus, ἡ λυσιτέλεια, utilitas, λυσιτε-
λέωντας, utiliter.

προφάσει, Dat. sing. ἡ προφασίς, praetextus,
accusatio ἐπὶ προφάσει, sub praetextu. πρόφασιν
λαμβάνειν, occasionem arripere.

κεχρησάμην, Imperf. modi prat. perf. à χρέομαι
utor, κεχρησάμην, κεχρησάμην, κεχρησάμην, κεχρησάμην.

δεῖ οὐροί, imperf. necessarium est; δεῖσαν, cum
οὐροί.

συνδραμεῖ. Aorist. 2. Infinit. à συντρέχω, concurreo,
formatur quasi à συνδρέμω, Aorist. 2. ἔδραμον, Συ-
νεδραμεν.

ὑποκείμαι, tertia pers. indic. modi ab ὑπόκειμαι
subjaceo, substernor, ex ὑποέκειμαι, jaceo.

πλοῖον, ut το ξύλον, gener. neut. παντιμι.

κάτωθεν, adverb. inferiùs, infernè cum articulo

vicem nominis subit, τὰ κάτωθεν, inferiora, τὰ ἄνω. θεν, superiora.

Συνέχει, tertia persona à Συνέχω, contineo, cohibeo.

Συνκρατῶσι, tertia pers. ut Φιλέσι, à συκρά- τέω, contineo, conjungo, componitur ex σύν & κρατέω, de quo superius.

Σωτήριον, ὁ καὶ ἡ σωτήριος, salutaris, ὁ σωτήρ, salvator.

Διὰ τὸ τοῦ παύλου ἐγκείμεναι Συνεχῶς ἡμῖν δια-
κελευόμενος, καὶ λέγων τῇ προσευχῇ προσκαρτε-
ρεῖτε γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ, ἐν εὐχαριστίᾳ. καὶ ἀλ-
λαχῶ ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, φησὶν, ἐν
παντὶ εὐχαριστοῦντες, τὸ γὰρ ἐστὶ θελημα θεοῦ,
καὶ ἐτέρωθεν πάλιν προσεύχεσθε ἐν παντὶ και-
ρῷ, ἐν πνεύματι, εἰς αὐτὸ ἀγρυπνοῦντες ἐν πά-
σῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει ἕτω πολλαῖς καὶ θεί-
αις φωναῖς ἐπὶ προσευχῇ ἡμᾶς ἐκάλεϊ Συνεχῶς
ὁ τῶ ἀποστόλων ἡγέμων.

Propter hoc Paulus instat indefinenter hos mo-
nens & dicens: In oratione perseverare, vigilan-
tes in ipsa in gratiarum actione. Et alibi: indefi-
nenter orate, inquit, in omnibus gratias agentes,
haec enim est voluntas Dei. Et alibi iterum: Orate
in omni tempore, in spiritu, in ipsum vigilantes,
in omni tolerantia & obsecratione. Sic multis &
Divinis vocibus ad orationem nos vocabat conti-
nuè Apostolorum Dux.

ἐγκείμεναι, tertia persona ab ἐγκειμαι, incumbo, insto, urgeo. Componitur ex ἐν & κειμαι.

διακελεύομενος, partic. pres. vocis med. à διακελεύω, seu διακελεύομαι, hortor, adhortor, ex δια & κελεύω, jubeo, hortor. Regit dativum.

προσκαρτερεῖτε, Imperat. modi pres. temp. plur. num. à προσκαρτερίω, persevero, duro, cum tolerantia & perseverantia, in rem aliquam incumbo. Regit dativum, ἡ προσκαρτέρησις, tolerantia, in aliqua re perseverantia.

γρηγορέντες partic. pres. à γρηγορέω, vigilo fue. γρηγορήσω, pret. perf. ἐγρηγόρηκα, non repetitur prima litera presentis, ἡ γρηγόρησις, vigilantia, Dicitur etiam ἐγρηγορέω, vigilo.

εὐχαριστία, ἡ εὐχαριστία, gratiarum actio, ὁ χὲ ἡ εὐχαρις, gratus, ἀχαρις, ingratus, εὐχαρισέω, gratias ago.

ἀλλαχῶ, adverb. alibi.

ἀδιαλείπτως, adverb. indefinenter.

προσεύχεσθε, plur. numer. imp. modi modi à προσεύχομαι, oro, adoro.

ἐπὶ ἄλλοι, adverb. alibi.

ἀγρυπνῶντες, partic. pres. ἀγρυπνέω, vigilo, insomniam noctem duco, ἡ ἀγρυπνία, vigilia, ὁ ἀγρυπνητικός, vigilax.

προσκαρτερήσεις καὶ διήσεις, Dativi secunda contract. ἡ προσκαρτέρησις, tolerantia, perseverantia, ἡ διήσις, precatio, oratio.

Φωναίς, Dat. plur. ἡ Φωνή, vox, Φωνέω, voco, Φωνήεις, Φωνήεστα, Φωνήεν, vocalis.

ἐκάλει, Imperf. tertia persona à καλέω, voco, ἐκάλεον, ἐκάλεες, ἐκάλεε, ἐκάλει.

ἡγεμών, ὁ ἡγεμόνος, quinta simpl.

προσθήκει τοῖς υἱοῖς ἐκείνου παιδευομένου με-
 τὰ προσευχῆς πορεύεσθαι τὸ βίον, καὶ ταύτησιν εν-
 χῆς τὴν διάνοιαν ἀρδῆν. χρῆζομεν γὰρ εἰ ἅπαν-
 τες αἰδρωπαι ταύτης, οὐχ ἥττον ἢ τὰ δένδρα τῶν
 ἰσθίων. οὔτε γὰρ ἐκεῖνα δύναται ἐκφέρειν τοὺς
 καρπούς μὴ πίνοντα διὰ τὴν ῥίζαν, οὔτε ἡμεῖς τοὺς
 πολυτιμότεους καρποὺς τῆς εὐσεβείας, δύνησόμε-
 θα βρῆναι, μὴ ταῖς προσευχαῖς ἀρδόμενοι. δι-
 ἔπερ χρῆ καὶ τὴν κλίνης ἀπαισάμενους Θεοῦ ἐν αἰ-
 τῇ ἡλίον τῆς Θεοῦ λατρείας, καὶ τραπέζης ἀπτομέ-
 νους, καὶ καθυδρῆν μέλλοντας, μάλλον δὲ καὶ καθ'
 ἐκαστην ἄραι μίαν εὐχὴν τῷ Θεῷ προσφέροντας,
 ἴσον τῇ ἡμέρᾳ δρόμον τρέχοντας, ἐν δὲ γε τῇ χειμῶ-
 νοσάρᾳ καὶ τῇ νυκτὶ τὸ πλεῖστον μέρος εἰς προσευ-
 χὰς ἀναλισκόντας καὶ τὰ γοῦνα κάμπτοντας, σὺν
 πολλῷ τῷ φόβῳ δεισσι προσέχοντας, μακαρίζον-
 τας ἑαυτοὺς ἐπὶ τῇ Θεοῦ λατρείᾳ.

Convenit igitur ab illo instructos cum oratione
 transire vitam, & hac semper mentem rigare. Ge-
 mus enim omnes homines hac non minus, quam
 arbores aquis. Neque enim illæ possunt efferre
 fructus, si non bibant per radices, neque nos valde
 pretiosos fructus pietatis poterimus germinare o-
 rationibus non irrigati, propter quod oportet etiam
 è lecto surgentes prævenire semper solem Dei cul-
 tu, & mensam tangentes, & dormituros. Magis
 verò & secundum quamvis horam unam oratio-
 nem Deo adferre, æqualem dici cursum currentes.
 In hyemis verò hora & noctis plurimam partem in
 orationes insumentes, & genua flectentes, cum
 multo timore orationi instantes, & beatificantes
 nos ipsos in sancto Dei cultu.

παιδε-

παιδευόμενος, partic. pass. pres. à futur. παιδεύομαι, instruo, παιδεύω, instruo, futur. παιδεύσω, sexta baryton.

ἄρδεν, Infjn. ab ἄρδω, rigo, ἄρδομαι, rigo, ὁ ἄρδμος, irrigatio, ἡ ἄρδεια, & ἄρδεις, idem, ab ἄρδύω, irrigo.

χρῆζομεν, Indic. modi pres. temp. à χρῆζω; egeo, indigeo Regit genitivum. Aliquando idem est quod rogo, postulo, & tunc accusativum habet, ὅτια χρῆζω, justa, pero

ἥτιον, Compar à μικρὸν seu μικρὸς, parvus, compar. mascul. & faem. ὁ χῆ ἡ ἥτιων, minor.

τὰ δένδρα, ut τὰ ξύλα, τὸ δένδρον, arbor.

ὑδάτων, Gen. plur. τὸ ὕδωρ, & ὕδατος, aqua.

ἐκφέρειν, Infjn. pres. ab ἐκφέρω, effero.

καρπῆς, ὁ καρπὸς, fructus καρπῶω, καρποφορῶ, fructum fero.

πίνοντα pres. temp. ὁ πίνων, & πίνοντος, à πίνω, bibo προπίνω propino, προβίβο ἐκπίνω, ebibo.

πολυτιμήτης, accus. plur. ὁ χῆ ἡ πολυτίμητος, pretiosus.

δυνησόμεθα, futur. i. med à δύναμαι, possum, futur. δυνήσομαι, quasi à δυνάω.

βρύειν, infjn. pres. à βρύω, scateo, scaturio, hic pullulo, germino, plenus sum, effero. Regit hic Accus.

ἄρδόμενοι, partic pres. temp. ab ἄρδομαι, rigo, de quo paulò ante.

χρῆ, impersonale, oportet.

κλίνης, ἡ κλίνη, lectus, à κλίνω, reclino recumbo.

ἀπανισαμίης, part pres. vocis med. à verbo. ἀπανίστημι, surgo, exsurgō. Componitur ex ἀπό & ἀνά

Ἔϊσημι, regitque vi prepositionis genitivum.

Φθάνειν, infin. pres. à Φθάνω, praevenio, prae-
occuro, futur. Φθάσω, à Φθάνω,

τραπέζης, ἢ τράπεζα, mensa, ὅχι ἢ τραπέζιος,
mensalis.

ἀπλομίνης, partic. pres. vocis med. ab. ἀπλομαι,
tango, contingo. Habet genit.

καθεύδειν, infin. pres. à καθεύδω, dormio, ex
κατὰ ἔϋδω, dormio, imperf. ἐκαθεύδων ἔ κα-
θεύδων.

μέλλοντας, particip. pres. plur. num. à μέλλω, fu-
turus sum, ὁ μέλλων, ἔ μέλλοντος, hoc verbum con-
jungitur cum infinitivo. μέλλω ποιεῖν, γράφειν, fa-
cturus sum, scripturus sum. Ad verbum, futurus sum
facere, scribere.

μίας, Accusat. μίας, μιάς, una.

τρέχοντας, partic. pres. act. à τρέχω, curro.

χειμῶνες, ὁ χειμῶν hyems.

μέρος, ut τὸ τείχος, pars, μερίζω, partior.

ἀναλίτκοντες, particip. pres. act. ab ἀναλίτκω,
consumo, quod sua tempora sumit ab ἀνάλω.

τὰ γόναθα, τὸ γόναθ, ἔ γόνατος genu.

κάμπτοντας, partic. pres. act. à κάμπω, flecto,
κάμψω, ἐκάμψα, ἀνακάμπω, reflecto, ὁ κάμπ-
των, ἔ κάμπτοντος.

εἰπέ μοι πᾶς ὄψει τὸ ἥλιον μὴ προσκυνήσας τὸ
πρόσωπον τοῖς σοῖς ὀφθαλμοῖς γλυκύτατον φῶς
πᾶς ἀπολαύσεις τραπέζης μὴ προσκυνήσας τὸ
πρόσωπον ἀγαθῶν ἐπιτηδίων ἢ χρημάτων, μετὰ πείρας
ἐλπίδος ἐπὶ τὸ νυκτὸς ἤξεις καιρὸν, ποίοις πρῶ-
τον ὁμιλήσας, ὁμιλήσας, μὴ τειχίζας σαυτὸν
προ-

προσευχᾷ, ἀλλ' ἀφύλακτος ἐπὶ τ' ὕπνον ἔλθωι;
 εὐκαὶ ἀφρονῆτος ἱεὺς αὐτῶς τοῖς πεντητάτοις δαί-
 μοσὶ ἔσῃ. οἱ περιέρχονται συνεχῶς καιροφυλακ-
 τῆντες ἡμᾶς, τίνα λαβόντες γυμνὸν προσευχῆς
 ἀναρπάσσειεν ὀξέως.

Dic mihi quomodo videbis solem non adorans
 mittentem tuis oculis dulcissimum lumen? Quo-
 modo frueris mensa non adorans tantorum bono-
 rum auctorem & largitorem? Cum quali spe ad
 noctis venies tempus? Quibus exspectas somniis
 conversari; non muniens te orationibus, sed in-
 custoditus ad somnum veniens? despicibilis &
 capiti facilis pessimis dæmonibus eris, qui circum-
 eunt semper, tempus observantes contra nos que-
 nam deprehendentes nudum ab oratione abripiant
 statim.

εἰπέ Aor. 2. imper. ab εἶπω, dico quod augetur per ei,
 & retinet suum augmentum in Aoristu etiam extra in-
 dicativum, & habet acutum in ultima.

ὄψει, secunda persona fut. med. ab ὄπτομαι, video,
 ὄψομαι, ὄψει, pro ὄψη. Prat. perf. ὤμμαι, hinc τὸ
 ὄμμα, oculus, ὤψαι, hinc ἡ ὄψις, τὸ ὄψεως, aspe-
 ctus, ὤπται. Hinc ὀπίος, aspectabilis, ὀπίκος, visi-
 vus, & scientia, optica.

προσκύψας, Aor. 1. particip. à προσκυνέω,
 adoro, de quo supra. Regit hinc accusativum superius da-
 tivum.

ὀφθαλμοῖς, ut τοῖς λόγοις, ὁ ὀφθαλμὸς, oculi
 lus. μονόφθαλμος, unioculus, cocles ὀφθαλμία,
 morbus oculorum.

γλυκύτερον, Superlat. grad. à γλυκὺς, dulcis,
 γλυ-

γλυκύτερον, γλυκύτατον; Comparatur etiam per
ων & ις.

ἕξεις, venies, futur. act. ab ἤκω, secunda conjugat.
baryton.

προσδοκᾶς, secunda persona à προσδοκάω, exprē-
ται, de quo antea.

ὀνειράσι, Dat. plur. cuius rectus est, τὰ ὀνειράτα.
Genit sing. ἔνειρατος, quasi à νεῖτο, ὄνειρας, τὸ ὄνειρον,
somnia. ὄνειρος, idem & apud Poetas, ipse Deus
somnia.

ὀμιλήσαι, Aor. 1. Infin. ab ὀμιλέω.

τειχίτας, Aorist. 1. particip. à τειχίζω, circumdo,
munio.

σαυτὸν, pronomen compositi secunda pers. gen. masc.
σεαυτὸν, σαυτὸν.

ἀφύλακτος, ὁ καὶ ἡ, incustoditus.

ὑπνον, ὁ ὑπνος, somnus, ὑπνίω, dormio.

ἐλθῶν, Aorist 2. partic. ab ἔρχομαι, quod sua tem-
pora sumit ab ελεύθω.

ευκάταφρονῆτος, ὁ καὶ ἡ contemptus, contemptui
obnoxius, à κατὰφρονέω, contemno.

ευάλωτος, ὁ καὶ ἡ facilis captu, ad capiendum ex-
positus, ἀλίτκω, capio, ab ἀλόω, ἄλωμι, de quo
supra.

πονηροτάτοις, ὁ πονηρὸς, malus, superl. grad.

ἔσῃ secunda persona futur. ab εἶμι, sum, ἔσομαι,
ἔσῃ, ἔσεται, ἔσαι.

περιέρχονται, tertia persona plur. num. indic. mod. à
περιέρχομαι, circummeo.

καιροφυλακτῆτες, partic. pres. temp. à καιρός,
φυλακτέω, tempus & occasionem expecto.

λαμβάντες, Aor. i. particip. act. ο λαβάν, & λαβόν-
τος, à λαμβάνω, accipio, hinc deprehendo.

γυμνόν, ο γυμνός, ή γυμνή, τὸ γυμνόν, nudus,
γυμνασίον. gymnasium, γυμνάζω, & γυμναζο-
μαι, exerceo, γυμνῶω, nudo, depudo, Aorist. i.
ἐγύμνωσα.

ἀναρπάσαιεν, Aorist. i. optat, modi, tertia persona
plur. ab ἀναρπάζω participio, ex ἀνα & ἀρπάζω, participio,
Aorist. i. optat. ἀρπάσαιμι, ἀναρπάσαιμι.

Αν μὲν ἐν ἰδοσιν ἡμᾶς πεφραγμένους ταῖς προ-
σευχαῖς, ἀποκηδάσιν εὐθείας, ὡς περ λησαὶ καὶ
κακῆργοι, πρὸς τῇ κεφαλῇ & κρατιῶντι ξίφος
ἔραντες κρεμάμενον. ἀν δ' ἀρα συμβῆ τινὰ γυμ-
νὸν εἶναι προστευχῆς, ἕως ἀνάσπαστος ὑπὸ τ' δαί-
μόνων φέρηται, εἰς ἀμαρτίας ἀθούμεος ἢ συμ-
φορῆς ἢ κακῶ. ταῦτα δεῖ πάντα φοβούμενος ἡ-
μᾶς, προσευχαῖς ἢ ὕμνοις αἰετὰ χιζεν ἑαυτοῦς,
ἵνα πάντας ὁ Θεὸς ἐλεήσας, ἀξίως ἀπεργάσθηται τ'
τ' ἑρανῶν, βασιλείας, διὰ τ' μονογενῆς αὐτοῦ υἱοῦ ᾧ ἡ
δοξα, ἢ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τ' αἰῶνων, Ἀμήν.

Si igitur, viderint nos munitos orationibus, refi-
liunt statim, sicut latrones & malefici ad caput mili-
tis gladium videntes appensum. Si verò contingat
aliquem esse nudum oratione, hic raptus à demoni-
bus fertur in peccata impulsus & calamitates & ma-
la. Hæc oportet omnia timentes nos, orationibus
& hymnis semper munit nos ipsos, ut omnes
Deus miseratus dignos efficiat cælorum regno per
unigenitum Filium, cui gloria & potestas, in sæcula
sæculorum. Amen.

ἰδοσιν, Aorist. 2. conjunct. modi plur. num. ab εἶδω ;
video, de quo jam saepius.

πεφραγμένους, partic. pass. prat. perf. à Φράπτω,
munio, armo, Φράζω, ἔφραξα, πέφραχα, pass.
prat. πεφραγμαι, partic. πεφραγμένους.

ἀποπηδῶσι, tertia persona plur. num. ab ἀποπη-
δάω, resilio, ex ἀπό & πηδάω, salio, futur. πηδήσω,
de quo jam antea,

ληταί, plur. nam. prima simpl. ὁ ληστής, latro.

κακῆργεῖ, κακῆργος, malefactor, contractum pro
κακόργος. Sic λυκῆργος, λυκέργος.

κρεμαμένον, partic. pass. prat. temp. à κρέμαμαι,
suspendor, secund. conjugat. verb. in μι. dicitur etiam
κρεμάω, & κρεμαννύω & κρεμάννυμι, suspendo,
κρεμάομαι, & κρεμάννυμαι & κρέμαμαι, suspen-
dor, ὁ κρεματὸς, pensilis, pendulus.

συμβῆ, Aorist. 2. Conjunct. vel etiam pres. à σύμ-
βημι, συμβαίνω, Conjunct. εἰάν συμβῶ, συμβῆς,
συμβῆ, τὸ συμβεβηκός, accidens.

ἀνάσπαστος, ὁ ἤ ἱ raptus, ab ἀνασπάω, rursus,
καρῖο.

Φέρεται, tertia persona à Φέρομαι, feror.

ἠθωμένους, partic. pass. ab ἠθέομαι, pello, ἠθέω,
seu ἠθῶ, pello, impello.

συμφορᾶς, ἡ συμφορᾶ, calamitas.

Φοβημένους, accus. plur. partic. à Φοβέομαι, fut.
Φοβήσομαι

ἐλεήσας, Aoristi 1. partic. ἀρ ἐλέω, misereor .
Regit accus. τὸ ἔλεος, misericordia, ἡ ἐλεημοσύνη,
idem, ὁ ἤ ἱ ἐλεήμων., misericors.

ἀπερ-

ἀπεργάζηται, Aorist. 1. Conjunct. modi à verbo
ἀπεργάζομαι, efficio, ex ἀπὸ ἔργαζομαι,
imperfect. ἐργαζόμεν, augetur enim per ei.

μονογενῆς, ὁ καὶ ἡ μονογενῆς, unigena, unige-
nitus.

αἰῶνας, ὁ αἰὼν, τὸ αἰῶνος, seculum, ὁ καὶ ἡ αἰώνιος,
aeternus.

*Et hic finis esto explanationis thematum in
hac pulcherrima, & qua ab adolescen-
tibus ediscatur dignissima orati-
one occurrentium.*

